

['பதிவுகள்' இணைய இதழில் வளிவந்த எழுத்தாளர் ஜெயமோகனின் கட்டுரைகள் சில. பதிவுகளின் ஆரம்ப கால இதழ்களில் வளிவந்த ஆக்கங்கள் அவ்வப்போது ஒருங்குறி எழுத்துருவில் மீள்பிரசுரம் செய்யப்படும். -- ஆசிரியர்]

பதிவுகள் செப்டம்பர் 2003; இதழ் 45

00000000

சார்லி சாப்ளின் நடித்த படத்தை நான் பார்த்தது ஒன்பதாம் வகுப்பில் படிக்கும்போது. வாழ்கைக் காலகைகள் விறக அதிகாலசை சந்தகைக் குபோனால் இரண்டாம் ஆட்டம் படம் பார்ப்பது பொதுவான வழக்கம். காலகைகளுக்காக காவலாக நிற்பவனுக்கு தலகைக் குபத்துபசை கஃலிதருவோம். அருமனையில் ஓலகைக் கொட்டகைதான். மழைபெய்ய ஆரம்பித்து விட்ட படங்கள் தான் அதிகமும் வரும். பொதுவாக அன்றல் லாம் புதிய படங்களைவிட பழைய படங்களைத் தான் எல்லாரும் விரும்பிப் பார்த்தார்கள். படங்கள் சாவகாசமாக இருக்கவேண்டும், கொஞ்சம் துங்கி எழுந்தால் கஃட ரொம்பதுரம் ஓடியிருக்கக் கஃடாது. பன்னிரண்டாமணிக் கு தடாடங்கும் ஆட்டம் காலநான் குமணிவரநீ எவணேட்டும். ஆகவே ஓவல்பின், ரமெி முகப்பவூடர், சபைல காலகளிம்பு முதலிய விளம்பரங்கள் முடிந்தபிறகு துண்டுபடங்கள் போடுவார்கள். லாரல் ஹார்டி நகசைச் சுவை, மிக்கி மெளஸ் கார்ட்டின் இவற்றுடன் சாப்ளின் படமும் இருக்கும். சாப்ளின் 'கோணக்கால' என்று சொல்லப்பட்டார். லாரல் ஹார்டி மல்லனும் மாதவேனும் என்றும் கார்ட்டின் படங்கள் பொம்மலாட்டம் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டன.

கொட்டகையின் சொத்தாக இருந்து அனகேமாக தினமும் காண்பிக்கப்படும் இப்படங்களை எல்லாரும்பலநிறுமுறை கண்பிரும்பார்கள். படத்தில் தளிவாக எதுவாமே தளியாது இருந்தாலும் ஜனங்கள் பயங்கரமாக கஃக குரலிடும் கஃவி சிரித்து ரசிப்பார்கள். நான் பார்த்த சாப்ளின் படம் ஏதோ சம்பந்தமில்லாத நிழலசவைகளாகவே இருந்தது. அதில் சிரிக்க என்ன இருக்கிறது என்றே எனக்குப் புரியவில்லை.

பலவருடங்கள் கழித்து பிங்களபீர அரங்கு ஒன்றில் நடந்த திரைப்படவிழாவில் சாப்ளின் எல்லா படங்களையும் பார்த்தனே. பெரும்பாலான சமகால எழுத்தாளர்களைப் போலவே நானும் கோமாளியான தத்துவஞானியின் ரசிகனானேன்.

என் வீட்டில் எங்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கும் திரைப்பட சிபிசுக்கள் இரண்டுதான். இரண்டுமே சாப்ளின் படங்கள். என்குழந்தைகள் அஜிதன் [9] சதைனயா [5] இருவருக்கும் சாப்ளின் மீது மோகம் பக்தி பரவசம் எல்லாமே உண்டு. எல்லா சனிஞாயிறுகளிலும் இருபடங்களையும் ஒரு சடங்கு போல தவறாமல் பார்த்துவிடுவார்கள். இந்த வறெறி எல்லையை மீறுகிறதோ என்று எனக்கு சந்தேகம்.

மலேம நான் மிகமுகியமாக ஏதனும் செய்துகொண்டு இருக்கும் போது அந்த இசை தவேயில்லாத நடன அசைவுகளை என் உடலில் உருவாக்கி விடுகிறது. சாப்ளின் சீரியஸான ஆள் இல்லகை கோமாளிதான் என்று சொல்லிப் பார்த்தனே. சதைனயா வாஜ்பாய் கபிடத்தான் சாப்ளின் மாதிரி ஆட்கிறார் சின்று சொல்லி ஒரு நாள் காட்டவும் செய்தான். அப்போது தலகை காட்சி மின்னழுத்தக் குறவைால் நெளிந்து கொண்டிருந்தது. வாஜ்பாய் இடும்பமை மட்டும் நெளித்து காகரா நடனம் ஆடினார்.

திடீரென்று மனப்பொருள் கோளாறு ஏற்பட்டு படம் பார்க்கமுடியாமலாயிற்று. ஒலி மட்டும் தான். நானும் அப்படியே விட்டுவிட்டனே. ஒரு சனியன்று அறகை குள் இசைகடே க எட்டிப் பார்த்தனே. ஓரே ஆட்டமாக இருந்தது. என்ன இங்கே என்றனே. "சாப்ளின் ஆட்டம் அப்பா" என்றான் சதைனயா. ஆரம்பத்தில் வறெறும் இசையை மட்டும் வதைத்துக் கட்டு காட்சிகளை கற்பனையில் கண்டு சிரித்துக் கொண்டிருந்திருக்கிறார்கள். பிறகு அஜிதன் சாப்ளின் ஆக நடிக் ஆரம்பித்தான். மற்ற அதனை கதாபாத திரங்களும் சதைனயா. ஆட்டம் கற்பனைகள் நிறைந்து படர்ந்து பல திசைகளுக்கு சின்றுது. சாப்ளின் பள்ளி ஆசிரியர்களை அறவே வறெறுத்தார். முதல் இடமாண் வனை குத்தினார். பிறகு இசையே வேண்டாம் என்றாயிற்று. நானும் ஆட்டத்தில் புகுந்து சாப்ளினிடம் உதவை வாங்கும் குண்டும்னிதனோ போலீஸ்காரனோ ஆனனே. சாப்ளின் விளையாட்டு மலேம நுட்பங்கள் கொண்டதாக மாறியது. எங்கும் எப்போதும் ஒரு புவருவத்திக் கலினாலோ முகச்சுளிப்பினாலோ சாப்ளினைக் கொண்டுவந்துவிடலாம் என்றாயிற்று. சாப்ளினுக்கு சிரிப்பிடும் நபர்கள் மட்டும்ல்ல சாப்ளினே எங்கும் கண்ணில் பட ஆரம்பித்தார். பரேருந்தில் பள்ளிக் கு சலெல்லும் போது சதைனயா என்னருகே உட்கார்ந்து "அப்பா இண்ணகைக் கு சாப்ளின் யாரு?" என்பான். குடகை கண்டபபி மாட்டி இறங்கச் சிரமப்படும் ஆசாமி, கண்ணாடியை திக் கிவிட்டு முகச்சுளிக் கும் அந்த பள்ளி ஆசிரியர்.

யார் வேண்டும்மானாலும் சாப்ளினாகலாம். அக்கணமே சதைனயா கண்டு வாய்ப்பொத்தி

சிரிப்பை அடக்குவாள். கண்கள் மட்டும் ஒளிவிடும். அத்தனை பரேலும் மட்டிகளை தடுக்கி சாப்ளின் பொங்கிக் கசிந்துகொண்டே இருக்கிறார்.

இப்போது சாப்ளின் படங்களை பார்ப்பதில்லை. அவை சாப்ளின் ஒரு தனிமனிதராக மாற்றிவிடுகின்றன.

[சண்டே எக்ஸ்பிரஸ் இதழில் ரடைட்ரஸ் நோட்ஸ் பகுதியில் வெளியானது. தமிழாக்கம் அருண்மொழிநங்கை]

- பதிவுகள் செப்டம்பர் 2003; இதழ் 45 -

00000

1988ல் நான் வாரங்கல் ரயில் நிலையத்தின் அடையாளப் புகைப்படம் எடுக்க வந்தது 26. இந்தியாவை தானும் கண்டடையத் துடித்து கிளம்பிய தனித்து பயணி. கடலில் சம்பிரதாயமாக குளித்தபிறகு என் பயணத்தின் கன்னியாகுமரியிலிருந்து தொடங்கினேன். காளஹஸ்தியின் உடனடி கோயில்களையும் திருப்பதியின் நெரிசலிடும் கட்டத்தையும் கண்டபிறகு வடக்குநோக்கி செல்ல ரயில் பிடிக்கும் பொழுது வாரங்கல் வந்தேன். என்னிடம் பணம் குறைவாகவே இருந்தது. ஜவகர் லால் நேருவின் நிறுண்புகள் கொண்டாட்டத்தை ஓட்டி அரசு சலுகைக் கட்டணத்தில் அளித்த நேருயாத்ரி என்ற பயணச்சீட்டும் வாரங்கல் ஓப்புநோக்கி சின்ன ஊர். ஆனால் ரயில் நிலையம் மட்டும் மிகப்பெரியது. அப்போது மணிபதினொன்று, ரயில்கள் காலையில் தான் வரும் என்றார்கள். என் பயணம் முழுக நான் எங்கும் வாடகை விடுதியற்களில் தங்கவில்லை. பெரும்பாலும் இரவுகளை ஓடும் ரயில்களிலும், ரயில் நிலையங்களிலும், கோயில்களிலும், அப்பர்வமாக கடைத்திண்ணைகளிலும் கழித்தேன். ஆகவே தடுசிபிந்த ஆளற்ற அந்த ரயில் நிலையக் கொட்டகை மிக வசதியான இடமாகப் பட்டது.

என்னவை விரித்துக் கொள்ள நல்ல இடம் தடேபி நடந்து கண்டடைந்தனே . தபங்க ஆரம்பிக்கும் முன்பு வினோதமான ஓலிகள் கட்டின. குழந்தைகளின் ஓலிகள் . அருகேயிருந்த உடனடி காத் திருப்புக்கொட்டகையில் கிட்டத்தட்ட நூறு குழந்தைகளைக் கண்டனே . பிளாஸ்டிக் தாள்களையும் பெரிய திரைப்படச் சுவரொட்டிகளையும் படுக்கையாக விரித்து கும்பல்கும் பலாகப் படுத்திருந்தார்கள் . பதினாறு மாதல் ஒருவயதுவரை வறோபட்ட பிராயம் கொண்ட சிறுவர்கள் , சிறுமிகள் . சிலர் தபங்க பிறர் ஒருவரோடொருவர் பச்சையபடியும் பச்சலிட்டபடியும் இருந்தனர் .

அதில் ஒரு பதிமூன்றுவயது பையன் என்னகைக் கவனித்து, சிரித்தபடி வந்து " நரேமென்ன ?" என்று கட்டின . அவனது கரம் தற்செயலாக என் அந்தரங்க உறுப்பை தொடர்ச்சென்றது . உடனடி அது மிக பயிற்சியுடன் செய்யப்பட்ட ஓர் அசைவென்று உணர்ந்துகொண்டனே .

அவனை தள்ளினனே . அவன் புன்னகை மாறுபட்டது . அவன் குரல் தாழ்ந்தது . நான் பண்ண குழந்தைகளையும் பறெமுடியும் என்று சொன்னான் . அப்போது பல குழந்தைகள் ஓடிவந்தன . ஏராளமான பிஞ்சு விரல்கள் என் நடுப்பகுதியைத் தண்டித்தன . நான் அவர்களிடமிருந்து தப்பி கிட்டத்தட்ட ஓடினனே .

குழந்தைகளின் ஓலிகள் வலுத்தன . திடீரென்று ஒரு பெரும் சண்டை வடிபித்தது . நான் பாய்ந்தழெந்து பீதியுடன் கவனித்தனே . சில பெரிய பையன்கள் மற்ற குழந்தைகளை மடிக் கமாக தாக்கினார்கள் . சில சின்னஞ்சிறு குழந்தைகள் இரக்கமின்றி அடிபட்டன . ஒன்றிரண்டு கொல்லப்படலாம் என்று எனக்கு தோன்றிவிட்டது . கையில் பெரிய லத்தியுடன் ஒரு ரயில் வடே போலீஸ்காரன் உள்ளடி ஓடினான் .

எதையுமே கவனிக் காமல் கண்மடபித்தனமாக குழந்தைகளை அடிக் ஆரம்பித்தான் . கதறல்கள் . கம்பு எலும்பில் படும் அமுங்கிய ஓலிகள் . போர்க்களம் போல இருந்தது அப்பகுதி . அந்த குளிரந்த இரவில் ரத்தத்தின் அமில மணம் என்னையுடங்கச் செய்தது . உடனடி மண்டையுடன் ஒரு சிறுமி கவியபடி என்னதைத் தாண்டி ஓடினாள் . தரையில் சிறு மாத் துக்கள் போல ரத்த துளிகள் சிதறின . கொட்டகை காலியாயிற்று .

போலீஸ்காரர் என்னருகே வந்தார் . சிலகளை விகளைக் கட்டி நான் யாரென தெளிவுபடுத்திக் கொண்டு "கூட மானிங்" என்றார் . அவருக்கு இயல்பிலேயே நல்ல மனிதர்களை அடையாளம் காணும் திறமை இருப்பதாகவும் , அப்படி அடையாளம் கண்ட உடனடியே கூட மானிங் சொல்லிவிடுவது வழக்கமென்றும் சொன்னார் . குழந்தைகளைப் பற்றி கட்டினே . அவை விபச்சாரிகளின் குழந்தைகள் என்றார் . பிச்சை எடுத்தும் , திருபடியும் , விபச்சாரம் செய்தும் வாழ்வை . பகல் முழுக் க நகரிலும் ரயில்களிலும் அலகைகின்றன . இரவில் இங்கே படுக்க வந்துவிடுகின்றன . அவற்றை

உடனடியாக ஜெயிலுக்கு அனுப்பிவிடவேண்டுமென்று அவர் அதிதீ விரமாக வாதிட்டார். எப்படியானாலும் அங்கதோன் போகப்போகிறார்கள், ஏன் பெரிய குற்றம் செய்வதுவரை நாம் காத்திருக்கவேண்டும?

அவரை தவிர்க்க நான் சயெற்கயாக குரட்டை விட்டேன். அவர் என்னை எதிர்ப்பற்றியும் கவலைப்படாமல் திங்குமாறு சொன்னார். அவர் இருக்கும் இடத்தில் எந்த பிரச்சினையும் இருக்காது. நான் பெருமச்சுவிட்டேன். அடியின் ஒலி என் தலையின் மெல்லிய நரம்புகளில் மீண்டும் மீண்டும் எதிரொலித்தது.

சற்றுநேரம் கழித்து குழந்தைகள் ஓவ்வொன்றாகத் திரும்பிவந்தன. ஒரு சிறுகுழந்தை மண்டையில் காயத்தில் தாளடைவதை திரும்பிவந்தது. அதன் அக்காவின் இடப்பில் இருந்தபடி என்னை கண்ணீர் உலர்ந்த தடத்துடன் ஆர்வமாகப் பார்த்தது. மெல்ல மெல்ல சத்தம் அதிகரித்தது. பச்சல்கள் வலுத்தன. மீண்டும் சண்டை. அதே போல் ஸ்காரர் அதே லத்தியுடன் பாய்ந்துவந்தார். அடிகளையிட்டு மூறனை என்னால் தாங்கவே முடியவில்லை. கால்கள் தள்ளாடின. கொட்டகையின் மறுபக்கம் நூற்றமடிக் கும் பொதுக் கழிப்பிடமருகே சென்று படுத்துக் கொண்டேன். இரவு முழுக் க நான் திங்குவில்லை. கொச்சுக்கடி. மடிகைக் குள் அடியின் முடிவியில்லாத அதிரல்கள்.

அதிகாலையில் எழுந்து திறந்த டீக்கடையில் முதல் டீ சாப்பிடச்சென்றேன். கொட்டகை அமைதியாக இருந்தது. திங்கும் குழந்தைகளின் முகங்களில் நாம் அவற்றின் துக்கங்களைக் காணமுடிவதில்லை. அந்த அமுங்கிய மடிக் கும் உப்பிய கன்னக்களும் அளிக் கும் களங்கமற்ற தவேததை தனம் மட்டுமே தெரிகிறது. அங்கே நின்று பார்த்தபோது எல்லா வகையான இந்திய முகங்களையும் கண்டேன். திராவிட, ஆரிய, மங்கோலிய முகங்கள். தமிழ் தலெங்கு கன்னட மலையாளச் சாயல்கள் ஆகவேதோன் நான் எப்போதும் இற்திய ஒருமபை பாட்டுக்கு ஓட்டு போடுகிறேன்.

[ஆங்கில மடிக் கட்டுரை 'தி சண்டே எக்ஸ்பிரஸ்' நாளிதழில் வெளியானது. தமிழாக்கம்: அருண்மொழிநங்கை]

- பதிவுகள் செப்டம்பர் 2003; இதழ் 45 -

000 00000000 00000000000 0000000000

நாம் ரசிக் கும் எல்லா திரைப் படப் பாடல்களும் நம் வாழ்க்கையின் ஒரு காலகட்டத்துடன் இரண்டறக் கலந்து விடுகின்றன. ஆகவே காலம் செல்லுந்தோறும் பழைய நினைவுகளின் ஈரத்தால் அவை கனம் பெற்றபடியே வருகின்றன. திரைப் படப் பாடல்களைத் தவிர்த்து ஓர் இளமையை எவருமே கற்பனை செய்ய முடியாது. பாடல்கடேட்டு நகிழாத தளம் எவருக்கும் இல்லையெனினால் மலையாளப் படப் பாடல்கள் மலையாளிகளுக்கு அளிக் கும் அனுபவம் மலேம்துக்கம் நிரம்பியது. பொதுவாகவே மலையாளப் பாடல்கள் துயரத்துக்கு அழுத்தம் தருபவை. மலையாள அறிவு அறிவு. தாளக் கட்டுக்குக் குறைவான இடமே அளிக் கப்படுகிறது. அப்பாடல் வரிகள் மிதமிஞ்சிய கற்பனாவாத சுவை கொண்டவை. நிலவு, மகேம், மழை, நதி, மலர்கள் என அவை கனவின் அழகுடன் உள்ளன. இயற்கை அழகு மண்டிய கரேளத்தில் பிறந்து அங்கே வாழ முடியாமல் பிழைப்புத் தேடி வறூ ஊர்களுக்குச் சென்று வாழ்பவர்கள் தான் கரேள மக்களில் கணிசமானோர். ஆகவே அவர்களுக்கு இப்பாடல்கள் காதல், இயற்கை, மண் என இழந்த மகத்துவங்களின் கண்ணீர் ரால் அடையாளமிடப்பட்டிருக்கின்றன. பாடல்கடேட்டு அழும் மலையாளி ஒரு சாதாரண சித்திரமே.

மலையாள திரைப் பாடல்களை வடிவமைத்தவர்கள் மஹர். வயலார் ராமவர்மா. பி.பாஸ்கரன், ஸ்ரீ குமாரன் தம்பி. முன்னவர் மிதமிஞ்சிய கற்பனாவாதத்தை அழகிய சொல்லாட்சிகளால் முன் வைத்தவர். இரண்டாமர் நாட்டார்குறுகளை பாடலில் கொண்டுவந்தவர். மஹர் எளிய பதங்களால் கவிதைக்கு பயன்படுத்தி வழிகாட்டியவர். இப்பாடல்கள் இலக்கியங்கள் காட்டும் மலையாள மனதுக்கு வளியே உள்ள ஒரு மனத்தை காட்டுகின்றன. அவர்களுடைய பலவீனமான ஓர் இடத்தை என்று சொல்லலாம்.

வயலார் ராமவர்மா

படம்: ஆபிஜாத்யம் .பாடியவர் :யசுதாஸ் ,பி. சூசீ லா

Written by ஜெயமோகன்

Wednesday, 27 April 2011 19:38 - Last Updated Wednesday, 27 April 2011 21:02

விருச்சிக இரவின் அரண்மனை முற்றத்தில் ஒரு
பிச்சிப்பிப் பந்தல் எழுப்பிற்று -- வானம்
பிச்சிப்பிப் பந்தல் எழுப்பிற்று
[விருச்சிக இரவின்]

நாலந்தை தாரகைகள் திரைச்சீலைக்கு உள்ளே நின்று
நீலைக் கண்முன்களை எய்தப்போது
கோமளவதனத்தில் சந்தனதிலகமுமாய்
ஹமேந்தநிலவு இறங்கி வந்தது
[விருச்சிக இரவின்]

இந்த அழகிய கன்னியின் மணமகன் யாரென்று
புரியும் வானமும் நோக்கி நின்றன
திருமணம் நடக்குமா என மலரின் இதழ்களால்
மன்காற்று கடைக்கிறது
[விருச்சிகம் .மலையாள மாதம், ஹமேந்தம் ஒரு பருவம்]

மலம்:

விருச்சிக ராத்ரி தன் அரமன முற்றத்தொரு
பிச்சகப்பிப் பந்தலொருக்கி -- வானம்
பிச்சகப்பிப் பந்தலொருக்கி
[விருச்சிக ராத்ரி]

நாலஞ்சு தாரகை யவனிகைக்கு உள்ளில் நிந்நும்
நீலச்சகண்முன்கள் எறிஞ்ஞப்போள்
கோமளவதனத்தில் சந்தனக் குறியுமாய்
ஹமேந்த கௌமுதி இறங்கி வந்நு
[விருச்சிக ராத்ரி]

ஈமுக்தவதுவின்றெகாமுகனாரெந்நு
புரியும் வானமும் நோக்கி நிந்நு
பரிணயம் நடக்குமோ மலரின்றெசொடிகளில்
பரிமருது பவனன் சோதிககுந்நு

[விருச்சிக ராத்ரி]

வயலார் ராமவர்மா

படம்: ஸ்த்ரீ , பாடியது எஸ் .ஜானகி

நறேற்று நீ ஒரு அழகிய ராகமாய் என
பொன்புல லாங்குழலில் வந்து ஒளிந்திருந்தாய்
எனது நுனிவிரலும் முத்தமும் போதையறேற
காதல் சங்கீ தமாய் நீ வந்தாய்
[நறேற்று நீ ஒரு]

வானத்து மொட்டமைபியில் நட்சத்திரப் பணைகள் அந்த
கானத்தின் அலகைகளை கட்டு பிரமித்து நின்றனர்
நீ ல மாமரத்தில் சாய்ந்து நின்ற இளந்தென்றல்
தாளமிடவும் மறந்து போயிற்று
[நறேற்று நீ ஒரு]

நறேற்று நீ ஒரு புது வசந்தக் கனவாக
என் மனமொட்டில் விருந்து வந்தாய்
சித்திரை நறுமணத்தின் நிழற்பந்தலின் கீழே
மதியமெனும் அழகி கண்ணயர்கையில்
முந்திரிக் குலகைளால் நஃபுரம் அணிந்து வரும்
சுந்தர வசந்தமெனும் அழகியபை போல
நிறைந்த காதலின் மதுக் குடம் நீ ட்டி
நடன மங்கை நீ அருகே வந்தாய்
[நறேற்று நீ ஒரு]

மஃலம்:

இந்நலநீ ஒரு சுந்தர ராகமாய் என
பொன் ஓடக் குழலில் வந்து ஒளிச்சிருந்து
மாமக அங்குலீ சும்பன லஹரியில்
பர்மே சங்கீ தமாய் நீ வந்து
[இந்நலநீ ஒரு..]

மானத்தே மட்டுப்பாவில் தாரகா நாரிமார் ஆ
கான நிரத்தரி கட்டு தரிச்சு நிறநடு
நீ ல மாமரங்ஙளில் சாரீ நிறநடு இளந்தென்னல்
தாளமடிக் கான் போலும் மறநநடு பயீ
[இந்நலதே நீ ஓரு..]

இந்நலதே நி ஓரு நவ வாஸ ஸ்வப்நமாய் நீ
என் மனதோ முகூரத்தில விருநநடு வநநடு
சுதர சுகநத்த தின் தால வ்ருநத்த திந் கீ ழில்
மத்யான் மனதோஹரி மயங்ஙிடும் போள்
முந் திரிக் குலகளால் நடுபுரம் அணிஞ்ஞுதெத் தும்
சுந் தர வாசந் த ஸரீ எந்ந போலதே
முகத் அனுராகத் திந் றெபான 'பாஜனம் நீ ட்டி
ந்ருத்த விலாஸினீ நீ அருகில் வந்நடு
[இந்நலதே நீ ஓரு..]

பி.பாஸ்கரன்

படம்: அனுபவம். பாபியது ஜசுதாஸ்

வாகபைப்பிமரம் சட்டும் வாரிளம் பிங்குலகைக்குள்ளே
வாடககைக்கு ஓரு அறையெடுத்தது வடக்குத் தென்றல்
முன்பு ஓரு வடக்குத் தென்றல்
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

வாசலில் வந்து எட்டிப்பார்த்த
வசந்த பஞ்சமி நிலாப்பண்ணின்
வளையொலி கட்டு சிலிர்த்து நின்றது
தென்றல் பிரமித்து நின்றது
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

விரல் சடொடூக்கி அழதைத் தபடோது
நகம் கடித்து அவள் அவள் அருகே வந்தாள்
கூனிந்த முகத்துடன் தளர்வுடன் நரூங்கி நின்றுள்
நாணம் சும்ந் து நின்றுள்
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

படொங்கும் உணர்ச்சியுடன் தனென்றல் அவளது
இதழூந்தியது
கூளிர்கால தளிர்களின் மெத்தயையில் தளர்ந்து சரிந்தனர்
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

பூலரி வந்து அழதைத் தபடோது
அவன் விழித்து அவளதைத் தடே
அவள் அங்கில்லை எங்கோ மறந்தபேடோனாள்
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

மடலம்:
வாகபைப்பிமரம் சட்டும் வாரிளம் பங்குலகைகூள்ளில்
வாடககைகூ ஒரு முறியடெத்து வடக்கன் தனென்னல்
பண்டூ ஒரு வடக்கன் தனென்றல்
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

வாதிலில் வந்நதெத்தி நகோக்கிய
வசந்த பஞ்சமி பணெண்ணின்
வளகிலுக்கம் கடேட்டு தரிச்சு நிந்நூ
தனென்னல் ப்ரமிச்சு நிந்நூ
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

விரல் ஞூடொபிச்சு விளிச்ச நரேம்
நகம் கடிச்சு அவள் அருகில் வந்நூ
விது வதனயாய் விவசயாய் அவள் ஓரூங்கி நிந்நூ
நாணம் கண்ணூங்கி நிந்நூ
[வாகபைப்பிமரம் சட்டும்...]

தரள விகார லலோலன் தனென்னல் அவளாடெ சொபி நுகர்ந்நு
தனு அணி தளிர் ஸய்யயில் தளர்ந்நு வீ ணு
[வாகபைப்பிமரம் சப்டும்...]

புலரி வந்நு விளிச்ச நரேம்
அவன் உணர்ந்நு அவளே நோக்கி
அவள் அடுத்து இல்ல எங்ஙனோ மறஞ் டீ பபோயி
[வாகபைப்பிமரம் சப்டும்...]

ஸ்ரீ குமாரன் தம்பி

படம்: காவ்யமளே .பாபியது ஜசுதாஸ் ,பி.லீ லா

கனவுகளே கனவுகளே நீ ங்கள் விண்ணக தவேிகளல்லவா?
நீ ங்கள் இந்தபமியில் இல்லாமலிருந்தால்
அசுவைற்ற ஜடம் ,சபினியம் இந்த பமி
கனவுகளே கனவுகளே நீ ங்கள் விண்ணக தவேிகளல்லவா?

கடவாள் களில்லை மனிதர்களில்லை பிறகு
வாழ்க்கையில் இன்பமே இல்லலை
அழகும் கற்பனகைளாமில்லை சௌகந்திகங்கள் மலர்வதில்லலை
கனவுகளே கனவுகளே நீ ங்கள் விண்ணக தவேிகளல்லவா?

இந்திரநீ லத்தால் வானில் கட்பிய கந்தர்வ ராஜசபகைக்கு
சந்திரப் பொறகலசம் வதைத்த கந்தர்வ ராஜசபகைக்கு
சொர்க்கத்திருந்து விருந்து வரும்
பட்டாம் பிச்சிகள் நீ ங்கள்
கனவுகளே கனவுகளே நீ ங்கள் விண்ணக தவேிகளல்லவா?

நான் அறியாமல் என மனச் சாளர வாசல்
திறக்கிறீர்கள் நீ ங்கள்

சிற்பிகள் கட்டிய சுவர்களில்லாமலே
சித்திரங்கள் வரகின்றீர்கள்
கனவுகளே கனவுகளே நீங்கள் விண்ணக துவீகளல்லவா?

எழல்ல எழுநூறு நிறங்கள் கொண்ட
எத்தனை வானவிற்கள் சமகைக்கீர்கள்
கண்ணீரகை கரதத்து எழுதியழி அழிக்கீர்கள்
எத்தனை வண்ணப் பந்தல்களையீங்கள்!
கனவுகளே கனவுகளே நீங்கள் விண்ணக துவீகளல்லவா?

மஹம்:
ஸ்வபன்னங்ஙளே ஸ்வபன்னங்ஙளே நிங்ஙள் ஸ்வற்க குமாரிகளல்லோ
நிங்ஙள் ஈலோகத்து இல்லயிருந்நெங்கில்
நிஸ்சலம் சபின்யம் ஈலோகம்
ஸ்வபன்னங்ஙளே ஸ்வபன்னங்ஙளே நிங்ஙள் ஸ்வற்க குமாரிகளல்லோ

தவெங்ஙளில்ல மனுஷ்யரில்ல பின்னே
ஜீவித சதைன்யமில்ல
சௌந்தரிய சங்கல்பங்ஙளில்ல சௌகந்திகங்ஙளில்ல
ஸ்வபன்னங்ஙளே ஸ்வபன்னங்ஙளே நிங்ஙள் ஸ்வற்க குமாரிகளல்லோ

இந்தரநீலம் கொண்டுமானத்து தீர்த்தொரு
கந்தர்வராஜாங்கணத்தில்
சந்திரிகபொன்தாழிகக் குடம் சார்த்துந்ந
கந்தர்வராஜாங்கணத்தில்
ஸ்வற்கத்தில் நிறுவிருந்ந வராறுள்ள
சித்திரசல்பங்ஙள் நிங்ஙள்
ஸ்வபன்னங்ஙளே ஸ்வபன்னங்ஙளே நிங்ஙள் ஸ்வற்க குமாரிகளல்லோ

ஞான அறியாதே எனமானச ஜாலகவாதில்
துறக்குந்நு நிங்ஙள்
சிபிகள் தீர்த்தசுமருகள் இல்லாதே
சித்திரம் எழுதுந்நு நிங்ஙள்
ஸ்வபன்னங்ஙளே ஸ்வபன்னங்ஙளே நிங்ஙள் ஸ்வற்க குமாரிகளல்லோ

ஏழல்ல எழுந்று வர்ணங்ஙளால் எத்ர வார்மழவில்லுகள் தீ ர்த்து
கண்ணுநீ ர் சாலிச்சு எழுதுந்நு மாய்க்குந்நு
வர்ண விதானங்ஙள் நிங்ஙள்

வயலார் ராமவர்மா

படம்: மிடுமிடுக்கி பாடியது ஜசுதாஸ் எஸ் ஜானகி

தொலையில் வகுகு தொலையில் நீ லவானம்
அலையடிக் கும் மகேக்கடல்
அருகில் என இதயவானம்
அலையடிக் கும் காதல் கடல்
[தொலையில் ...]

பாடிவரும் நதியின் குளிரும்
பாரிஜாத மலரின் மணமும்
ஒன்றுள் ஒன்று கலப்பது போல
நாம் ஒன்றாய் கரகிறோமல்லவா?
[தொலையில் ...]

நித்ய சூந்தர பரவசமாய் நீ
நிற்கிறாய் என ஆத்மாவில்
நீ யில்லையே இவ் வுலகமயேில்லை
நான் விழுந் து மட்குவனே இம் மண்ணில்
[தொலையில்]

மஹிமம்:
அகலே அகலே நீ லாகாசம்
அலதல்லும் மகே தீ ர்த்தம்
அருகிலின்றே ஹ்ருதயாகாசம்
அலதல்லும் ராக தீ ர்த்தம்
[அகலே]

பாடிவரும் நதியின் குளிரும்
பாரிஜாத மலரின் மணமும்
ஒந்நில் ஒந்நாய் கலரும் போலவே
நம் மல் ஒந்நாய் அலியுகயல் லவே?
[அகலவே]

நித்ய சூந் தர நிர் விருதியாய் நீ
நில்குகயாணு என ஆத்மாவில்
விஸ்வம் இல்லா நியில் லெங்கில்
வீணடியும் ஞான ஈ மண்ணில்
[அகலவே]

பி பாஸ்கரன்

படம் : இது ஞங்ஙளுடெ கத பாடியது எஸ் ஜானகி

பொன்மகேமே பொன்மகேமே
கனவு காண்பதுண்டா நீ யும் ?
கனவு காண்பதுண்டா?
[பொன்மகேமே]

கண்ணீர்குடம் தலையில் ஏந்தி
விண்வீதியில் நடக்கும் போது
வண்ண சிறகுகள் சீ வி ஒதுக்கி
வசந்த இரவில் கண்ணயரும் போது
[பொன்மகேமே]

மழைக்கால அந்திகள் வானவில்லால் உனக்கு
மணமாலை சய்யும் போது
மெளன வதேனையை ஏன் நீ யும்
மறைத்து வகைகிறாய் உயிருக்குள்?

[பொன்மகேமடே]

மஹிமம்:

ஸ்வஹ்ண முகிலடே ஸ்வஹ்ண முகிலடே
ஸ்வப்னம் காணாஹுண்டடோ ?
நீ யும் ஸ்வப்னம் காணாஹுண்டடோ ?
[ஸ்வஹ்ண முகிலடே]

கண்ணீ ர்குடம் தலயில ஏற்றி
விண்ணின் வீ தியில் நடக்கும்படோள்
வஹ்ண சிறகுகள் சீ கி ஓதுக்கி
வசந்த ராத்ரியில் மயங்ஙும்படோள்
[ஸ்வஹ்ண முகிலடே]

வரஷ ஸந்தியா மாரிவில்லின் வஹ்ண மால்யம் தீ ர்க்கும்படோள்
மஹிம வதேன எந்தினாய் நீ மஹிமபெப்ப ஜீ வனில்?
[ஸ்வஹ்ண முகிலடே]

வயலார் ராமவரமா

படம்: அச்சாணி பாடியது ஜசுதாஸ்

என் கனவின் தாமரைப் பொய்கையில்
வந்திறங் கிய ரஹிமவதி
நீ லத்தாமரை விழிகள் திறந்து உன்னபைப் பார்த்து நின்றது
சித்திரை உன் நீ ராடலகைக் கண்டு நின்றது
[என் கனவின் ..]

எனது கற்பனையின் சாலமரக் காட்டில்
வந்து சரேந்த வனமகோகினி
வண்ணப் பஹி தட்டங்களேந்தி

Written by ஜெயமகோகன்

Wednesday, 27 April 2011 19:38 - Last Updated Wednesday, 27 April 2011 21:02

வனபுஷ்ப மரங்கள் வரிசையாக நின்றன
உன்னை வரவறேக குலுங்கி நின்றன
[என்கனவின்..]

காதல் நினவையுகளின் தவே வனத்தின்
புமரங்கள் பத்திரவில்
உனது நடனம் காணவந்து
உன்கைகாதது நின்றனர்
நீ லவானமும் விணமீன்களும்
[என்கனவின்..]

மலம் :

என்றெஸ்வபனத்தின் தாமரப்பொய்கையில்
வந்நிறங்ஙிய ரப்பவதி
நீ லத்தாமர மிழிகள் துறந்நு
நீ னேநோக்கி நிறந்நு
சதைரம் நின்றே நீ ராட்டு கண்டு நிறந்நு
[என்றெஸ்வபனத்தின்..]

என்றெ பாவன ஸால வனத்தில்
வந்நு சரேந்நொரு வன மோஹினி
வரண சூந் தரமாம் தாலங்ஙளநேதி
வன்ய புஷ்பஜாலம் நிரயாய் நிறந்நு
வரவலே பினாய் ஒருங்ஙி நிறந்நு
[என்றெஸ்வபனத்தின்..]

பர்மே சிந்த தன் தவே நந்தனத்திலே
புமரங்ஙள் பத்திராவில்
நின்றெ நரத்தனம் காணானத்தி
நின்னே காதது நிறந்நு சாரே
நீ லாகாசவும் தாரகளும்
[என்றெஸ்வபனத்தின்..]

வயலார் ராமவர்மா

படம் : நதி பாடியது ஜேசுதாஸ்

கழிநீ லம் கண்ணில் விரியும்
தாமரைகள் கன்னங்களில் மலரும்
காதல் கொண்டவளே உன் உதடுகளில் இருந்து
ஆலங்கட்டி மழை பொழியும்
[கழிநீ லம் கண்ணில் விரியும் ..]

பொன் ஓட்டியாணத்தை பமிக்கு போடும்
நதியின் ஏகாந்த அலகைகளில்
உன் மனென்புன்னகையின் இந்திரஜாலம் கண்டு
தீ ரா வியப்புடன் நான் இறங்கி சன்றே
தோழி இறங்கி சன்றே
[கழிநீ லம் கண்ணில் விரியும் ..]

உன்னபற்றி நான் பாடிய பாடலுக்கு
எண்ணற்ற அலகைகள் சூதிமீட்டின
உன் பகற்கனவின் நீலக்கடம்பமரத்தில் நீ
என் விளையாட்டுத்தோணியை கட்டிப்போட்டாய்
தோழி கட்டிப்போட்டாய்
[கழிநீ லம் கண்ணில் விரியும் ..]

மலம் :
காயாம்பி கண்ணில் விரியும்
கமலதளம் கவிளில் விரியும்
அணுராகவதீ நின் சொடிகளில் நின்ற
ஆலிப்பழம் பொழியும்
[காயாம்பி ...]

பொன் அரஞ்ஞாணம் பமிக்கு சார்த்தும்
புழையுடே ஏகாந்த புளித்தில்
நின் மருதுஸ்மரேத்தின்றெ இந்திரஜாலம் கண்டு
நித்ய விஸ்மயமாய் ஞானிறங்ங்
[காயாம்பி ...]

நீ ன்னதே குறிச்சு ஞான பாடிய பாட்டினு
நிரவதி ஓளங்ஙள் ஸ்ருதி மீ ட்டீ
நின் மனதோ ராஜ்யத்தின் நீ ல கடம்பில் நீ
என்றோ களித்தோணி கட்டியிட்ட
சகீ கட்டியிட்ட
[காயாம்பு ...]

வயலார் ராமவர்மா

படம் : ராஜ ஹம் சம் பாடியது ஜசுதாஸ்

சன்யாசினி உன் புண்ணிய ஆசிரமத்தில் நான்
மாலமை மலர்களுடன் வந்தனே
யாரும் திறக்காத முகப்புவாசலில்
அன்னியனைப்போல நின்றனே
[சன்யாசினி..]

உன் துயரம் தடுக்கிய மௌனக் கண்ணீர் தாரையில்
என் கனவுகள் கரந்தன
அழுதபடி என் மனோகங்கள் இறந்தன
உன் மனதின் கனல் விழுந்து என்
மலர்களெல்லாம் கருகின
இரவூ பகலிடம் போல
விடகைகே கிறனே நான்
[சன்யாசினி..]

உன் ஏகாந்த நினைவுகளின் பாதையில்
என்னை என்றாவது நீ நினைப்பாய்
ஒருதடவையாவது என் காலடிசுவடுகளை அறிவாய்
அன்று என் ஆத்மா உன்னிடம் சொல்லும்
உன்னை நான் காதலித்திருந்தனே
இரவூ பகலிடம் போல
விடகைகே கிறனே நான்

[சன்யாசினீ உ..]

மஹிமம்:

ஸன்யாசினீ நிபுண்யாசிரமத்தில் ஞான
சந்தியாபுஷ்பவமாய் வந்நு
ஆரூம் துறக்காத் தபிமுகவாதிலில்
அன்யனெபலோலெ ஞானநிந்நு
[ஸன்யாசினீ உ...]

நின்றெதுக்கார்த்ரமாம் மஹிம அஸுரூ தாரயில்
என்றெஸ்வபநங்ஙள் அலிஞுட்
சகத்கதம் என்றெமலோகங்ஙள் மரிச்சு
நின்றெமனஸிந்நெதீ க்கனல் கண்ணில் வீணு என்றெஈ
பஹிம கள் கரிஞுட்
ராத்ரிபகலினலோடெந்நபலோலே
யாத்ர சலோதிபஹிம ஞான
ராத்ரிபகலினலோடெந்நபலோலே
யாத்ர சலோதிபஹிம ஞான
[ஸன்யாசினீ உ...]

நின்றெஏகாந்ரமாம் ஓர்மதன்வீதியில்
என்னெஏந்நெங்கிலும் ஓர்க்கும்
ஓரிக்கல் நீ என்றெகாலபாடுகள் காணும்
அந்நு என்றெஆதமாவுநின்னலோடும் மந்ரிக்கும்
நின்னெ ஞான ஸனகேச்சிருந்நஹி
ராத்ரிபகலினலோடெந்நபலோலே
யாத்ர சலோதிபஹிம ஞான
[ஸன்யாசினீ உ...]

- பதிவுகள் சபெட்டம்பர் 2003; இதழ் 45 -

பதிவுகள் ஆகஸ்ட் 2003; இதழ் 44

000000 0000000000 0000000000 0000000000 0000000000 [000000
00000000000000]

கவிதையின் இரூ அடிப்படை அம்சங்கள்

எந்த மொழியினாலும் கவிதைக்கு இரூ இயல்புகள் இரூக்கும். ஒன்று அதன் பொதுத்தன்மை இன்னொன்று அதன் தனித்தன்மை. பொதுத்தன்மை என்பதை அனைத்து மாணுடரூக்கும் பொதுவான தன்மை என்று சொல்லலாம். ஒரு கவிதை மொழிபெயர்க்கப்படும் போது உலகம் முழுக அனைவரூக்கும் அதன் சாரமான ஒரு பகுதி புரிகிறது, இதுவே கவிதையின் பொதுஅம்சம். நமக்கு நல்ல கவிதை உலகம் முழுக எப்படையோ நல்லகவிதையாக அடையாளம் காணப்படுகிறது. இந்த அம்சம் இரூப்பதனால் தான் உலக கவிதை என்ற கருத்தே உருவாகியுள்ளது. யோசித்துப்பாருங்கள் நாம் இன்று மாபெரும் கவிஞர்களாக கருதும் பலர் நமக்கு மொழிபெயர்ப்பு மலமே அறிமுகமானவர்கள். தாந்தயோனாலும் சரி தாகிரானாலும் சரி.

அதே சமயம் நம்மால் கவிதையின் ஒரு பகுதியை மொழிபெயர்க்கவே முடியாது என்பதை காணலாம். அப்பகுதி அம்மொழிக் கே உரிய தனித்தன்மையினால் ஆனதாக இரூக்கும். அது அக்கவிதை முளைவிட்ட கலாச சாரத்துக்கே உரியதாக இரூக்கும். வேற்று மொழியில் வேற்று கலாச சாரத்தில் இரூந்தபடி அந்த அம்சத்தையுரிந்துகொள்ள முடியாது.

அந்த மொழியை பித்தாலும் கபிட அன்னியக் கலாச சாரத்தை சேர்ந்த ஒருவரால் ஆதையு முழுக அணுக முடியாது. ஷேக்ஸ்பியரைய நாம் மல மொழியிலயே பபிக்கிறோம் ஆனாலும் நம்மால் அக்கவிதையுலகின் குறிப்பான ஒரு பகுதியை உள் வாங்கிக் கொள்ள முடியாது. அது ஆங்கிலரோ சாக்ஸன் வாழ்வுடன் சம்பந்தப்பட்டது. அபிக் குறிப்புகள் விளக்கங்கள் மலம் அதைய நமக்குப் புரியச் செய்லாம், ஆனால் நம் மனம் உணர்வு பரவமாக அதைய வாங்கிக் கொள்ளாது. ஒரு சிறந்த கவிதை இவ்விருபண்புகளையுமே கொண்டிருக்கும் என்று சொல்லலாம். அதில் மாணுடப் பொதுவான கபிறுகளும் இரூக்கும், அக்கலாச சாரத்துக்கேயுரிய தனித்தன்மைகளும் இரூக்கும். ஆகவே தான் 'முற்றாக மொழிபெயர்க்க முடியாத கவிதையும சிறந்த கவிதை அல்ல, முற்றாக மொழிபெயர்த்துவிடக் கபிய கவிதையும சிறந்த கவிதை அல்ல' என்கிறார்கள்.

மலயாளக் கவிதைகளை பபிக்கும் போது இந்த பொதுவிதியை நாம் நினைவில்

வதைத் திருக்க வணேட்டியுள்ளது. நாம் கரேளக் கலாச்சாரத்திலும் மலையாள மொழியிலும் மூலத்தை கவிதைகளை பபிக் கிறோம். நமக்கு வந்து சரே வது இரு அம் சங்கள். கவிதையில் உள்ள அபிப்பாயை மானுட உணர்ச்சிகள், மானுட விழுமியங்கள் ஆகியவை ஒரு பகுதி. கரேள, மலையாள கலாச்சாரத்துக்கே உரியதனித்த பண்பாட்டுக் கபுறுகள் இன்னொரு பகுதி. முதல் அம்சம் நமக்கு எளிமையாக புரியும், மற்ற அம்சத்தை நாம் சிரத்தை எடுத்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மரபுக்கவிதையும் நவீனக்கவிதையும்

இக்கவிதைகள் மலையாளத்தின் நவீனக்கவிதைகள் என்பதை நாம் நினையில் கொள்ளவேண்டும். மரபுக்கவிதை, நவீனக்கவிதை என்பதற்கிடையே பெரிய வேறுபாடு உள்ளது. நாம் அறிந்த முதல் வேறுபாடு வடிவம் சார்ந்தது. மரபுக்கவிதையாப்பில் இருக்கும். நவீனக்கவிதையாப்பு இல்லாமல் இருக்கும். ஆனால் இந்த வேறுபாடு மலேலோட்டமான ஒன்றே. மலேலும் ஆழமான வேறுபாடுகள் உள்ளன.

முக்கியமான வேறுபாடு கவிதையின் நோக்கத்தில் உள்ளது. மரபுக்கவிதை 'வலியுறுத்தும்' நோக்கம் கொண்டது. எதை? நெறிகளை, அறங்களை, சில அபிப்பாடையணம்களை. இந்த அம்சத்தை நாம் பொதுவாக மரபுக்கவிதைகளில் காணலாம். ஒரு கவிதையை எடுத்துப் பார்த்தால் அது எதைப் பற்றி பேசுகிறது, அதன் மையக் கருத்து என்ன என்பதை தெளிவாக சொல்லிவிடலாம்.

நமக்கு பள்ளிகல்லூரிகளில் பாடமாக வகைப்படுவது மரபுக்கவிதையே. ஆகவே தரேவில் களேவிகள் 'இந்த நாலடியார் பாடலின் மையக் கருத்து யாது?' என்ற வகையில் கேட்கப்படுகின்றன. நாமும் பதில் எழுதிவிடுகிறோம். நவீனக்கவிதையில் இந்த அம்சமே கிடையாது. நவீன இலக்கியத்தில் கருத்துக்கள் சொல்லப்படுவது இல்லை. கருத்துக்களுக்கு ஆதாரமான மன இயக்கம், உணர்வுகள் மட்டுமே சொல்லப்படுகின்றன. கருத்துக்களை வாசிப்பின் மூலம் நாம் தான் உருவாகிக் கொள்கிறோம். ஆகவே மரபுக்கவிதையில் செய்வது போல நவீனக்கவிதையில் "இதன் மையக் கருத்து யாது?" என்றெல்லாம் கேட்கக் கூடாது. அது நவீனக்கவிதையை மிகத் தவறாக மதிப்பிடுவதில் சின்று முடியும். இந்த நவீனக்கவிதை பற்றி என்ன நின்கைகிறாய், உன்னுடைய வாசிப்பு என்ன, நீ கண்டதை கருத்து என்ன என்றுதான் கேட்கவேண்டும்.

அடுத்த முக்கியமான வேறுபாடு நவீனக்கவிதை எதையுமே சொல்ல முற்படுவது இல்லை, உணர்த்துவே முற்படுகிறது என்பதாகும். அது எதையுமே வலியுறுத்திக் கூற முற்படுவது இல்லை. அதற்கு நரே மாறாக ஏற்கனவே வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டவற்றை

மற்று பரிசீலனை செய்யவே நவீனக் கவிதை மூற்படுகிறது. மரபான கவிதை திட்டவாட்டமான மூறையில் ஒன்றை சொல்ல மூற்படுகிறது. அதற்காகவே அது உவமை, உருவகம் முதலிய அணிகளையே பயன்படுத்துகிறது.

ஆனால் நவீனக் கவிதை அம்மாதிரி எதையும் சொல்லிப் புரியவைக்க முயல்வது இல்லலை. அது ஓர் அனுபவத்தை மட்டுமே வாசகனுக்கு கொண்டு செல்ல முயல்கிறது. ஓர் அகமன ஓட்டத்தை வாசகனுக்குள் உருவாக்க எண்ணுகிறது. அதற்காகவே அது அணிகளையே பயன்படுத்துகிறது. இவ்வகையான புதிய அணிகள் வேறுபெயரில் வழங்கப்படுகின்றன. இவையே மொழியுருவகம் [metaphor] படிமம் [poetic image] என்ற இரு பொது அடையாளங்களால் குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ஒரு நிகழ்வையோ காட்சியையோ மட்டும் சொல்லி அதன் பொருளையே முழுமையாக வாசகனின் கற்பனையைக் கட்டுவிட்டால் அது படிமம் எனப்படுகிறது. அதாவது ஓர் உவமையில் எது உவமையோ அதை மட்டுமே சொல்லி உவமிக் கப்படுவதை வாசகனின் கற்பனையைக் கட்டுவிட்டு அவன் மனதை அச்சித்திரத்தலை விரிவாக்க முடிந்தால் அது படிமம். வள எத்தனைய மலர் நீட்டம் மாந்தர்தம் உள்ளத்தையது உயர்வு

[நீர் மட்டத்துக்கு ஏற்ப அல்லிமலரின் தண்டின் நீளம் இருக்கிறது. அதுபோல மனிதர்களின் உள்ளத்தின் உயரத்துக்கு ஏற்ப அவர்களின் உயர்வு அமைகிறது]

மலர் உவமை. உவமிக் கப்படுவது தெளிவாகவே சொல்லப்பட்டு விட்டது - உள்ளம். தற்கால மலையாளக் கவிதைகள் நூலில் கெஜி சங்கரப்பிள்ளை எழுதிய பல்லி என்ற கவிதையை பாருங்கள். உவமை மட்டுமே உள்ளது. உவமிக் கப்படுவது சொல்லப்படுவதில்லை. இதுவே படிமம் என்பது. அற்றுந்து விழுந்த வால் பார்த்து. பல்லி அதோ அமர்ந்திருக்கிறது, எந்த இழப்பினால் இல்லாமல். ஒரு புதிய இரகைக்காகவே துணைக்காகவே அமர்ந்திருக்கிறது பல்லி.

இந்த படிமத்திலிருந்து அர்த்தத்தை கற்பனையையே துக்கொள்வது வாசகனின் பொறுப்பு. அந்த கற்பனையை துண்டிவிடுவது மட்டுமே கவிஞனின் வேலை. கவிஞன் என்ன சொல்ல வருகிறான் என்ற களேவிக் கவிதையில் இடமில்லை. நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் எல்லாமே அப்படித்தான்.

அது எல்லா வாசகர்களாலும் முடியுமா என்று கேட்கலாம். அதற்கான பயிற்சிதான் நவீனக் கவிதை வாசிப்பிற்கான பயிற்சி என்பது. இசைக்கேட்க, ஓவியத்தை ரசிக்க

அனதைத் துக்கமும் பயிற்சி தவேவை. பயிற்சி இல்லையலே அவை வறும் ஒலியாகவோ அல்லது நிறமாகவோ மட்டும் தனெட்டகட்டும். பயிற்சி எப்படி வரும்? தொடர்ந்த பழக்கம் மட்டும் தான். மரபுக்கவிதையை பபிக்க நாம் சிறு வயதிலயே நாம் பழகிவிட்டிருக்கிறோம். ஆகவே நமக்கு அது பூரிகிறது. சொற்பொருள் மட்டும் திரிந்தால் போதும். நவீனக் கவிதையில் சொற்கள் எல்லாமே திரிந்தவை, கற்றுமுறை மட்டும் திரிய வணேட்டியுள்ளது.

இலக்கியப்பட்டைப்பில் பல வாசிப்புகளுக்கு இடமுள்ளது. எந்த பட்டைப்பு அதிகமான வாசிப்புக்கு இடம் தருகிறதோ அதாவே நல்ல பட்டைப்பு. நான் வாசிப்பது பட்டைப்பில் உள்ளுறையை உள்ள பட்டைப்பு. இதனை ஆங்கிலத்தில் இலக்கிய விமரிசகர்கள் மிக விரிவாக பசேயுள்ளது.

தமிழில் தமிழ்வன் 'பட்டைப்பும் பட்டைப்பாளியும்' என்ற நூலில் விளக்கி எழுதியுள்ளது. ழாக் திரிதா போன்ற சில விமரிசகர்கள் எல்லகக்கு போய் பட்டைப்புக்கும் வாசிப்புக்கும் நேரடியான உறவே இல்லலை என்கிறார்கள். பட்டைப்பும் து அர்த்தம் 'வழுக்கி' சனெற்படியே உள்ளது என்கிறார்கள்.

பல்லிவால் கவிதையை நான் எப்படி பபிக்கிறேன் என்று சொல்கிறேன். இது ஒருவாசிப்பதான். இப்படி பல வாசிப்புக்கு இடமுண்டு. அதாவது இது பழிப்பூரண அல்ல. பல்லியின் வால் உயிருள்ளது. ஆனால் அது பல்லியின் ஓர் உறுப்புமட்டும். அதற்குள் எந்த தனியடையாளமும் இல்லலை. பல்லிக்கு வாலனை இழப்பது ஒரு தப்பித்தல். அதற்கு வேறு வால் முளகைக்கும். ஆகவே அதற்கு கவலயை இல்லலை. சமீகத்தில் பிறிதொருவரை சார்ந்து வாழக்கட்டிய பலரை நாம் கண்டு வருகிறோம். கணவனை சார்ந்து வாழும் மனைவிகள் மிகச்சிறந்த உதாரணம். அப்பர் வமாக சகோதரர்களை சார்ந்து வாழ்பவர்கள் உண்டு. அவர்கள் அவ்வாறு துண்டித்து வீ சப்பட்டால் அடயும் துடிப்பின் சித்திரத்தயை இக்கவிதை அளிக்கிறது. துடித்து துடித்து மரணத்தனை நோக்கி செல்கிறது அந்தவால். அந்த வால் போல துடிக்கும் பலரை நான் கண்டதுண்டு என வாழ்வில். அப்போதெல்லாம் இக்கவிதையை எண்ணிக் கொள்வனே.

இன்னொரு கோணத்திலும் யோசிக்கலாம். சில கொள்கைகளை, சில நிறுவனங்களை நம்பியே வெகுகாலம் வாழ்ந்து விடுபவர்கள் உண்டு. சட்டனென்று அதிலிருந்து துண்டிக்கப்பட்ட நேர்ந்தால் அப்பட்டியே அழிந்து போய் விடுகிறார்கள் அவர்கள். கம்யூனிச இயக்கங்களை சேர்ந்த பலர் அப்படி அழிந்து போயிருக்கிறார்கள். ஏன் இப்படி யோசியுங்கள், நாற்பது வருடம் ஓர் அலுவலகத்தில் வேலைபார்த்து ஒருவர் ஓய்வு பெறுகிறார். அவரை பதினாறு நாளில் அவ்வலுவலகம் மறந்துவிடும். அவர் இப்பல்லிவாலின் நிலையிலிருக்கிறார். அதாவது ஒரு உயிருள்ளது அமைப்பிலிருந்து பிரிந்துபோய் தனித்தன்மை இல்லாமல் பட்டிப்பட்டியாக அழிய நேரும்.

வாழ்க்கைச் சந்தர்ப்பத்தை இக்கவிதைகளுபவமாகக் குகிறதது இல்லையா?

இதுதான் படிமக்கவிதையின் இயல்பு. நவீனக்கவிதையில் பெரும்பாலானவை படிமக்கவிதைகளே. படிமம் என்ற வடிவம் நவீனக்கவிதை என்ற வடிவம் எப்போது பிறந்ததோ அப்போதே பிறந்தது. நவீனக்கவிதையின் பிதாமகரான எஸ்ரா பவுண்ட் தான் படிமம் என்ற உருவத்தையும் சீர்ப்படுத்தியவர். தற்கால மலையாளக்கவிதைகள் என்ற தொகுப்பில் குதிரை நடனம் [அய்யப்ப பணிக் கர்], ஓற்றையானையின் மரணம் [என் என் கக்காடூ], சிலகைகள் [கெ ச்சிதானந்தன்] முதலியவை தபிய படிமக்கவிதைகள். குதிரை நடனம் என்ன சித்திரத்தை தருகிறது? தகுதி உடையவர்களின் முன்தகுதி இல்லாத ஒருவன் ஆட வருகிறான். தன்னுடைய தகுதியிமயையே அவன் தன் தகுதியாக ஆக்கிக் கொள்கிறான். இதை வாழ்வுடன் ஒப்பிடவேண்டுமா? வகுப்பில் முதல் மதிப்பெண் வாங்கும் மாணவன் அதிகாரியாகிறான். கட்சி மதிப்பெண் வாங்கும் மாணவன் அரசியல்வாதியாகி அவனுக்குமேலே அதிகாரத்தில் அமர்கிறான். இது ஓர் உதாரணம் தான்.

'ஓற்றையானையின் மரணம்' இதேபோல ஒரு படிமத்தையே முன்வகைக்கிறது. ஓற்றையானை ஒரு போதும் கபட்டத்ததுடன் சரோது என நாம் அறிவோம். அது தன் வழியை தானே கண்டடைவது. தன்னம்பிக்கையும் தனியான தடேலும் கொண்ட மனிதர்களை அந்த யானை குறிக் கிறது எனலாம். அது கொல்லப்பட்டது விட்டது [சுட்டூக் கொல்லப்பட்டது விட்டது] அந்த யானையின் மரண அலறல்கைடேட்பி ஒருவன் ஊரை விட்டது விலகி இடிபாடுகளின் வழியாக காடுகளை நோக்கி செல்கிறான். தன்னை வாழ அனுமதிக்காத ஊரை விட்டது செல்கிறான் என எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஓற்றையானையின் மரணம் என்பது தனித்தன்மையின் மரணத்தை குறிக் கிறது என்று கொள்ளலாம். 1960கள் உலகம் முழுக க மனிதனின் தனித்தன்மையைக் காக்கும், சிந்தனை சூதந் திரத்தூக் காக்கும் கலகக் குரல்கள் எழுந்த காலகட்டம் என அறிவீர்கள். நக்சலடை இயக்கம் உருவான காலகட்டம் அது. அக்காலகட்டத்தின் முடிவை, அன்றைய இயக்கங்களின் வீழ்ச்சியை சொல்லும் கவிதை இது என நான் வாசிக்கிறேன். அதேபோல சிலகைகள் ஒரு படிமத்தை முன்வகைக்கிறது. மாமனிதர்கள் எல்லாம் வரலாற்றில் வெறும் பெயர்களாக மாறிக் கொண்டிருப்பதை சித்திரிக்கும் கவிதை அது.

மொழியுருவகம் என்பது மரபுக்கவிதையில் பயன்படுத்தப்பட்ட உருவக அணியதோன். ஆனால் உருவக அணியில் உருவகித்தல் என்பது திட்டவாட்டமான ஒரு கருத்தை தெளிவுபடுத்தும் ஓர் உத்தியாக உள்ளது. நவீனக்கவிதையில் அப்படி திட்டவாட்டமான கருத்து இல்லை. அந்த கருத்து வாசகனின் கற்பனையைக் கேவிடப்படுகிறது. ஆனால் வாசகனின் கற்பனையை பலதளங்களைச் சார்ந்து விரித்தெடுப்பதற்கு உத்தியாக பல மொழிக் குறிப்புகள் அளிக் கப்பட்டது உருவகம் மேலும் மேலும் விரிவுபடுத்தப்படுகிறது. தொடர்புள்ள பல விஷயங்கள் அதில் கொண்டுவந்து இணைக்கப்படுகின்றன. இன்னொரு முக்கியமான வித்தியாசம் என்னவென்றால் மரபான உருவகம் ஒரு காட்சியாகவோ ஒரு தருணமாகவோ இருக்கும். ஆனால் நவீனக்கவிதையில் உள்ள உருவகம் மொழிசார்ந்ததாக இருக்கும். மொழியை பயன்படுத்தும் விதம் மபிலமே அது விரிவடையும். ஆகவே அதை மொழியுருவகம் என்று

சொல்லலாம். [இங்கே ஒரு எச்சரிக்கை மெட்டபர் என்ற சொல் தத்துவத்திலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அது அங்கே முற்றிலும் மாறுபட்ட தளத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதை இங்கே குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது.]

மலையாளக் கவிதைகளில் அதிகமாக பயன்படுத்தப்படும் கவிதை உத்தி மொழியுருவகம்தான். ஓர் உருவகத்தையெடுத்து அதை மொழியின் வழியாக வளர்த்துச் சென்று அது குறிப்பிடும் பொருளை மிக விரிவானதாக ஆக்குவது இந்த உத்தி. பிறவி[ஆற்றிர் ரவிவர்மா] ஓர் உதாரணம். ஓர் பெரும் புயலுக்கு முந்தைய கணத்தையே சொல்ல முற்படும் கவிதை பிறவி. அப்புயல் ஒரு புது யுகத்தின் பிறவியின் குறியீடும் எனலாம். ஓர் மீட்பர், ஒரு தலைவர் பிறக்கப்படுகிறார் என்ற எண்ணமும் வழிதெரியாத தத்தளிப்பும் இக்கவிதையில் இருக்கிறது. இங்கே நம் கற்பனை துண்டப்பட்டபடுவதுடன் அது ஒரு 'குறிப்பிட்ட' அர்த்ததளம் நோக்கி ஆற்றுப்படுத்தப்படுகிறது. அந்த குறிப்புப்பொருள் கவிதைக்குள் திடமாக உள்ளது. ஆகவேதான் இது உருவகம்.

மரபுக் கவிதையில் நிரேதியாக கருத்துக்களைச் சொல்லும் [statement] கவிதைகள் ஏராளமாக உண்டு. உண்மையில் அவை கருத்துக்களைச் சொல்லும் போது அக்கருத்துக்களுக்கு பின்னால் உள்ள உணர்வுகளையே சொல்கின்றன. கருத்துக்காக சொல்லப்பட்ட கருத்து கவிதை அல்ல.

அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அழாத கண்ணீர் அற்றே
செல்வத்தையே க்கும் படலை

[சுரண்டப்பட்டவன் துயரப்பட்டு தாங்காது அழாத கண்ணீர் செல்வத்தையே அழிக்கும் ஆயுதமாகும்] போன்ற கவிதைகளை உதாரணமாக சொல்லலாம். நவீனக் கவிதை இம்மாதிரி நிரேதியாக பசேவது இல்லை. ஆனால் நிரேதியாக பசேவது போன்ற ஓர் உத்தியை அது கைகொள்கிறது. அப்படிப் பசேவும் போது ஒன்று அது இடக்காக உள்ளர்த்தங்களையே காட்டிப் பசேகிறது. அல்லது குறிப்பு என்ற வடிவில் சில விஷயங்களை மட்டும் சொல்லி பலவிஷயங்களை வாசக ஊகத்திற்கு விட்டு பசேமுற்படுகிறது. இவ்விரும்பு மூலக்களங்களும் உதாரணமாகும் கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் உள்ளன.

நானும் சதைதானும் [எம்கோவிந்தன்] சகரட்டீஸும் கோழியும் [கெசச்சிதானந்தன்]
இரவணவா' [ஏ.அய்யப்பன்] ஆகிய கவிதைகள் இடக்கான முறையில் பசேவும் கவிதைகள் எனலாம். அவை எவற்றை அங்கதமாக விமரிசிக்கின்றன என்பதே முக்கியமாக கவனிக்கப்பட வேண்டும். சாகரட்டீஸும் கோழியும் கவிதையில் சச்சிதானந்தன் தத்துவ சிந்தனையை எள்ளுக்கு ஆளாகுகிறார். சாகரட்டீஸின் ஒரு கடன் கிரகேகத்தையே கடனாளி ஆக்கியது என்ற வரியில் ஓரேசமயம் பாராட்டும் சிரிப்பும் ஒளிந்துள்ளது.

எள்ளல், துக்கம் போன்ற உணர்வுகளின் வழியாக நாம் அடையும் அனுபவமே இக்கவிதைகள் அளிப்பவை.

இம்மலையாளக் கவிதைகளின் ஒரு பொது அம்சத்தையெல்லாம் விரும்புகிறேன். இவை 1960,70 காலகட்டங்களில் எழுதப்பட்டவை. நக்சலடை இயக்கம் கரேளத்தில் உருவாகி ஓடும் கப்பலுக்கு அழிந்த வரலாற்று தருணத்தின் பின்னணி இவற்றுக்கு உண்டுகு. பிறவி போன்ற கவிதைகளில் அந்த எழுச்சியையும் ஒற்றையானையின் மரணம் போன்ற கவிதைகளில் அதன் வீழ்ச்சியையும் காணலாம். இக்கவிதைகளில் நாம் நமது கவிதை ரசனமையிலும் பொதுவாக அறியக்கூடிய அம்சங்கள் இவை. இவற்றுக்கு அப்பால் ஓவ்வொரு கவிதைக்கும் அவற்றுக்கேயுரிய தனிப்பட்ட கலாச்சார தனித்துவம் உள்ளது. கரேள கலாச்சரக் கஹுகள் உள்ளன. அவற்றை நாம் கவிதையை கஹ்ந்து படித்து உள்வாங்கிக் கொள்வதன் மையமே அறிய முடியும். கவிதைப்பித்தன் நோக்கங்கள் இரண்டுகு. கவிதை அனுபவம் ஒன்று. ஒரு குறிப்பிட்ட கலாச்சாரத்துடன் உறவு கொள்ளுதல் இரண்டுகு. இரண்டுகு தளங்களிலுமே வாசிப்பு நிகழ்வேண்டுகு.

அதாவது இன்றுவரையீங்கள் கவிதை வாசித்த முறையை இவற்றுக்கு போடாதீர்கள். கவிஞன் என்ன சொல்கிறான் என்று தடோதீர்கள். இச்சொற்கள், படிமங்கள் உங்கள் மனதில் என்ன விளைவை உருவாக்கின என்று பாருங்கள். நீங்கள் அடந்த அர்த்தமே இக்கவிதையின் அர்த்தம் -- உங்களையே பொறுத்தவரை.

நானும் சதைதானும்

தவேனுக்கு உரியதை தவேனுக்கும்
தசேத்துக்கு உரியதை அதற்கும்கு
தந்துவிட நான் முன்வந்தபுது
ஒருவன் என முன்வந்து சொன்னான்
"எனக்குரியது எனக்கே" என.
'யார் நீ " என்றேன்
"தரியாதோ சதைதானை?" என்றான்
"அப்படியானால் களே
என்னுடையதில்லாமே எனக்கே
என்பதே என வதேம"
என்றேன்
'என்னுடையதை தந்தாய் நன்றி"
என்று சிரித்து போனான்,
சதைதான்

- எம் கோவிந்தன் -

குதிரை நடனம்

நான்கு பெரும் குதிரைகள்
அலங்கரித்துவந்தன.
ஒன்று வளள்ளை ஒன்று சிவப்பு.
ஒன்று கருமை ஒன்றுக்கு தவிட்டுநிறம்.

ஒன்றுக்கு நான்குகால்.
ஒன்றுக்கு மஹின்கால்.
மஹினாவதற்கு இரண்டுகால்.
நான்காவது ஒற்றைக்காலன்.

ஒற்றைக்கால் குதிரை சொன்னது,
மற்றவற்றிடம்
நடனத்துக்கு நேரமாயிற்று தோழர்களே
நாம் ஒற்றைக்கால் நடனம் ஆடுவோம்.

நடனம் தொடங்கியது.

நான்குகாலன் நடுங்கி விழுந்தது.
மஹின்காலன் மஹிர்ச்சையாயிற்று.
ரெட்டைக்காலன் நொண்டியடித்தது.

ஒற்றைக்காலன் குதிரை மட்டும்
நடனம் தொடர்ந்தது.

- அய்யப்ப பணிகர் -

ஓற்றையானையின் மரணம்

ஓற்றையானையின் பிளிறலகைடேட்டபி
கட்டிமுடியாத வீட்களின்
அடித்தளம் மீது நடப்பவன் எண்ணிக் கொண்டான்,
காடா தொலவைலா அருகிலா?
அந்திமீது
அடர் கானக அமதையும் குளிரும்
படிந்துள்ளன.
ஆனால் சூற்றிலும்
கட்டிமுடிவடையா மாநகர்.
காலியான திருக்கள்.
விரிந்தகன்ற மதைநங்கள்.
கூறுக்கும் நடுக்கும் மொட்டமேடுகளின்
முடிவற்ற வரிசை.
எங்கோ கடலின் நினவை.

தொலவையில்
கூண்டபிட்ட யானையின் கடசை பிளிறல்.
கரந்தது மறந்தது சோகம்.
துடித்துச்சரிந்த வானச்சமெம்மையை
உண்டுகளித்தது இரவூக்கருமலை.
நானோ
முளியான மேடுகளினடாக
எங்கெனத்திரியாமல்
நடந்துகொண்டிருக்கிறேன்.

பிறவி

கண்மடிபினாலும் திறந்தாலும்
வறேபாட்டு இல்லா இருளில்
சொன்னதையே சொல்கிறது
என்காதில் பரெழுமை.

மழபைய்யலாமென எண்ணாமலோ
இருண்டுவீடும்மென அறியாமலோ

கிளம்பியவனல்ல நான்
எதற்கென்றா?
முழுக்க சொல்லவில்லை என்னிடம் கட்ட
அத்தனை ரகசியம்.

மழை ஓயக் காக்கவோ
விடியும் வரை தரிக்கவோ
முடியாத தவிப்பு.

கவினனே குரல்
துணையின்றி திரும்புகிறது
வாரிக்கொட்டிய இரூளெல்லாம்
கூன்றென குவிந்தது.

புள்ளிகள் நிறைந்த வானம் என்னுடன்
நான்குகாலில் நடந்தது.

காட்டுதீ எரிவதைபோல ஏதோ
கண்மட்டினாலும் தெரிகிறது.
கடல்பொங்குதல் போலொன்று
கால்களில் அலகைக்கிறது
புயல்போல பரேரசைசல்
காதுகளில் நிறைகிறது,.

புமியின் பிரசவ வலி,
தீயல்ல காற்றல்ல கடலல்ல
யாதவர் குலத்திலோ
இடையர் குடிலிலோ
புமியில் ஒரு குழந்தை பிறக்கிறது.

எங்களேன்று தெரியாமல்
எவ்வழி என்றும் அறியாமல்
முன்னோக்கி செல்லவும் முடியாமல்
பின்னோக்கி நகரவும் முடியாமல்

கிளகைளினால் துழாவுகிறனே.
வரே களினால் தடுகின்றனே.

- ஆற்றிர் ரவிமர்மா -

சகரட்டீ ஸஃம் கோழியும்

உன்னையே அறிவாயாக
ஓர் மாலநரேத்தில் விஷக்கோப்பை
அவன் காதில் சொன்னது.
வீட்டுக்குள் அனுமதிக்காமனவையிடமிருந்தும்
வசைபாடும் குழந்தைகளிடமிருந்தும்
தன்னகைகாத் சகமனிதர்களுக்கு
நன்றிசொல்லி சிரித்தபடி
அவன் தன் கால்முதல் தலைவரை
படர்ந்த சில்லிப்பால்
மரணத்தை நிர்ணயித்தான்

அஸ்க்ளோப்பீ ஸஃக்கு தரவண்பிய
கோழியைப்பற்றி கிரீட்டோ மறந்துவிட்டான்.
பிளட்டோவும் அரிஸ்டாடிலும்
சிண்டைப்பிடித்துக் கொண்டது அதற்காகவே
கடனுக்காகன வட்டி ஏறி ஏறி
கிரீ ஸயை விழுங்கியது

கோழிகள் என்ன அறியும்
கலாச்சாரத்தைப்பற்றி இல்லையா?

- கெசச்சிதானந்தன் -

சிலகைள்

இன்று எங்கள் மகாகவிஞன் சிலை
இந்த தருவழியாக சனெறது.
எழுத்துக்களும் அசுவைகளும் அற்ற
வணைகல உதடுகள் மீது
இரு ஈக்கள் இணைசேர்ந்தன.
சுழிகளும் அலகைகளும் எழுப்பிய
சுட்டவிரலில்
ஒருகாகம் வந்தமர்ந்து மலமறுத்து திரும்பியது.
இதே தரு வழியாகத்தான்
முன்பு எங்கள் நாட்டை ஆணிபுருந்த மன்னர் பிரானின்
கருங்கல சிலையும் சனெறது.
இன்று அவர் கம்பீரம் குலையாமல்
நாற்சந்தியில் போக்குவரத்தை கட்டுப்படுத்துகிறார்.
பிறகும் எத்தனை சக்கரவர்த்திகள்
ராஜதந்திரிகள் மக்கள் தலைவர்கள்
கவிஞர்கள் படதை தலைவர்கள்
இந்த தருவழியாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர்
அனைவரும்
நகரத்தருக்களுக்கு திருஷ்டிப்பொம்மைகளாக ஆயினர்.
சுட்டென்று
உயிருள்ள அனைத்தையும் துொட்டு சிலையாக்கும் சூனியக் காரியாக
காலம் என முன் வந்து நிற்கிறது.

இறப்பது என்றால்
திருஷ்டிப்பொம்மையாக மாறுவதென்று அர்த்தம்.

- கசை சிதானந்தன் -

பல்லிவால்

பல்லியின் முறிந்து விழுந்த வால்
அமையாக திரும்பி பார்த்தது.

அதோ இருக்கிறதென் பல்லி.

ஏதும் நிகழ்ந்த சாடயை இல்லலை.
படவடை பிரிந்த கொடி என
கண்ணீர் துளி உதிர்ந்த கவிஞன் என
அதோ இருக்கிறதென் பல்வி.

'சென்றது நின்றது வருந்தா
பண்ணித சிரஷேடனாய்'
அதோ இருக்கிறதென் பல்வி.

யாரோடும் எந்தவிதமான பகையும் இல்லாமல்
பிரபலமான அந்த
'மதிப்பீட்டுச் சரிவாத்துயரம்' கட்ட இல்லாமல்
அதோ இருக்கிறதென் பல்வி.
பின்பகம் தன்னவிட பெரிய நிழலுடன்
அதோ இருக்கிறதென் பல்வி.
புதிய இரையோ துணையோ காத்து
அதோ இருக்கிறதென் பல்வி.

- கெ.ஜி.சங்கரப்பிள்ளை -

திரும்புதல்

மிய சியமருகபேங்காவில்
பென்ஷன் வயெயில்.
முன்னாள் மந்திரி முன்னாள் நீதிபதியிடம் சொன்னார்.

'இந்த பங்கா நான் கட்டியது.
இதோ கற்பலகையில் பெயர்.
இளஞ்சிவப்பு மலர்களின் இந்த பம்மம்.
நான் சமத்துவ புரியிலிருந்து கொண்டுவந்தது.
அங்கே நாடெங்கும் நகரெங்கும் இந்தப் பக்கங்கள் தான்.
கொண்டுவரும் போது சிவப்பு.
ரத்த மலர்கள் என்றார்கள்.

தவோலயங்கள் கோயில்கள் நிரம்பிய மண்ணின்
வண்ணிறக் காற்றில் இவ்வை நிறம்கரணத்தன.
காவியின் மண்ணில்
இன்று இவையும் காவி நிறம்.

- கெ.ஜி.சங்கரப்பிள்ளை -

இரவணவா

கார்விபத்தில் இறந்த வழிப்போக்கனின்
ரத்தம் மிதித்து கட்டம் நிற்க
சுத்தவன் பையிலிருந்து பறந்த
ஐந்துரப்பாய் நோட்டில் இருந்தது என்கண்.

நான் இருந்தும் தாலி அறுத்த மனவை.
என்குழந்தைகளோ
பசியின் நினைவுப்பொம்மைகள்.

இன்றிரவா இரவணவின் ருசியுடன்
என்குழந்தைகள் உறங்கும்.
என் மனைவிக்கும் எனக்கும் அரவையிறு ஆனந்தம்.

சுத்தவனின் பிணப்பரிசோதனையோ அடக்கமோ
இந்நேரம் முடிந்திருக்கும்.
நினைத்துக் கொண்டனே
ரத்தம் மிதித்து நின்ற கால்களை.

வாழ்பவர்களுக்கு வாய்க்கரிசியிட்டு
சுத்தவனை.

- ஏ.அய்யப்பன் -

இருப்பு

ஓரே இருப்பில் நான் பல வலைகைகள் சயெக்கிறனே
பொடிக் கவும் கலக் கவும் அரகை கவும் சயெக்கிற
சமயைல் யந் திரம் பபோல.
ஓரே நாவினால் பல மொழிகள் பசேுகிறனே
காரமும் இனிப்பும புளிப்பும மாறி மாறி பரிமாறும்
ஓட்டல்தட்டபுபோல.
நுழைந்து அமர்ந்து மறையும்
கதாபாத திரங்கள் மீ து மின் விசிறிப்போல
மாறாத வகைம் நான்.
ஓரேநொடியில் எரியத்தொடங்கும் ஒளிப்போல
எப்போதும் கவனமானவன்.
என் இருப்பும் பார்வையும் நடிப்பும்
கதகளி நடிகன் போல
கனகச சிதம்.
பாத திரத்துக்கு ஏற்ப உருமாறுவதும்
நிறமோ மணமோ ருசியோ அற்றதுமான
தயம்மை நான்.

- ஆற்றார் ரவிவர்மா -

[தற்கால மலயாளக் கவிதைகள் என்றபரீல்தொகுப்பாக 1989ல் வளெளிவந்த நூலில்
உள்ள கவிதைகள் இவ்வை. மதுரை பல்கலைக்கழகத்துக்கு இவ்வை பாடமாக வகைக்கப்பட்டன.
மாணவர்களுக்கு கவிதை வாசிப்புக்கு உதவும்பொருட்டு அருப்புக்கோட்டை
தவோங்கர் கலைக்கல்லூரி தமிழ்த்துறையால் ஏற்பாடுசெய்யப்பட்ட
கட்டத்தில்பேசியவற்றின் பதிவு இவ்வூரை]

jeyamohanb@hotmail.com

- பதிவுகள் ஆகஸ்ட் 2003; இதழ் 44 -

பதிவுகள் : ஆகஸ்ட் 2002; இதழ் 32

0000000000000000 0000 0000000000

- ஜயெமரோகன் - ப சரவணன் -

சுவெவிலக்கியங்கள் இன்று எதற்கு?

சுவெவிலக்கியங்களான ஏன் படிகவணைட்டுமென பலசமயம் கடை்கப்படுவதுண்டு . இலக்கிய அரங்குகளில் இளம் கவிஞர்கள் அடக்கமுடியாத கோபுத்துடன் "நான் என அனுபவங்களை என கண்ணோட்டங்களான எழுதுகிறேன் . என கரல் அந்தரங்க சூத்தியுடன் இருக்கவணைட்டுமென புதே எனக்கு முக்கியம் . எதற்காக நேற்று என்ன எழுதினார்கள் என்று அறிந்து கொள்ள வணைட்டும் ? " என்று கடை்பார்கள் . இதன் மறுபக்கமாக வாசகர்கள் "நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புவது இன்றைய வாழ்க்கையை. அதன் இன்றைய சிக்கல்களை . ஏன் நான் நேற்று எழுதப்பட்டவற்றை படிகவணைட்டும் ? " என்பார்கள் . இவ்வைமுதல் பார்வைக்கு உண்மைபோலதிரியும் கபற்றுக்கள் . ஆனால் மிக ஆழமான சில அடிப்படகை களேவிகளை அதனை ஒட்டி எழுப்பிக்கொள்ளும் போது அர்த்தமற்ற ஒன்றாக மாறிவிடக்கூடியவை.

நமது உணர்வுகளை நாம் இக்கணமே பிறந்து வந்த ஒரு புத்தம் புதிய ஊடகம் மலம் வளிபடுத்தவில்லை . இன்று நாம் எழுதுவது நேற்றுமுதலே இருந்துவந்த மொழியில் . நாம் பயன்படுத்தும் அனதைது சொற்களும் நேற்றிலிருந்து வந்தவை . ஆகவே நேற்றுடன் அவற்றுக்கு உள்ள ஆதாரமான உறவை நாம் எவ்வகையிலும் மறக்க முடியாது . இலக்கியம் என்பது கணந்தோறும் புதியதும் அறுபடாத காலம் கொண்டதுமான ஒரு பிரவாகம் என்பதில் தான் அதன் அனதைது அழகுகளும் மகத்துவங்களும் அடங்கியுள்ளது .

இயல்பாகவும் தன்னிச்சையாகவும் தன்னை வளிப்படுத்திக் கொள்வதாகச் சொல்லும் ஒரு இளம் கவிஞனையே எடுத்துக் கொள்வோம் . அவன் குறைந்தபட்சம் மொழியையாவது கற்றிருக்க வேண்டும் . மொழி எனும் போது சொற்கள் அவற்றின் அர்த்தங்கள் இரண்டும் கொள்ளும் உறவை இங்கு உத்தேசிக்கிறோம் . இந்த உறவு பலவகை நுட்பங்கள் கொண்டது . தொடர்ந்து கண்ணுக் குதிரியாமல் மாறிக் கொண்டிருப்பது . இந்த மாற்றங்களை நிகழ்த்துபவன அன்றாட பழக்கமும் ஆக்க இலக்கியங்களும் தான் . அதாவது ஓர் இளம் கவிஞன் அவன் எந்த பண்டையை இலக்கியங்களையும் கற்காவிட்டால் கட்டபண்டையை இலக்கியங்களால் கட்டமகை கப்பட்ட மொழியையே அடக்கிறான் , அதையே பயன்படுத்துகிறான் . அதற்குள் தான் அவன் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறான் .

இலக்கியம் படகைக் கும் போது அவன் உண்மையில் செய்வதென்ன? ஏற்கனவே அர்த்தப்படுத்துதல் தன்னை வந்தடைந்த சொற்களை தன் அனுபவத்தின் இயல்புக்கும் வளிப்படுத்தல் தவேகைக் கும் ஏற்ப அவன் வறோ இருவகையில் அடக்கி வகைகிறான் . அதன் மீலம் இன்னொரு தளத்தை உருவாக்குகிறான் , அவ்வளவுதான் . இந்த அர்த்தத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கையில் அதன் சொற்களில் சில மெல்லிய அர்த்த மாற்றத்தை அடக்கின்றன . இந்த சிறு மாற்றமே உண்மையில் அக்கவிஞனின் பங்களிப்பு . அதை அவன் அடுத்து தலமுறைகை காக விட்டுச் செல்கிறான் .

உதாரணமாக பார்ப்போம் . அறம் என்ற சொல் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் " கால நீதி " என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்படுகிறது . வழிவழியாக வந்ததும் தனிமனிதர்களால் மாற்றமுடியாததுமான ஒரு நியதி அது . சிலம்பு அறம் என்ற சொல்லை பெரிதும் மாற்றிவிட்டது . "அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு கபற்றாக" மாறும் அறம் என்பது எளிய கால நீதியல்ல . அது மனிதர்களுக்கே அப்பாற்பட்ட பரேறம் . பௌத்த சமண மதங்களால் முன்வகை கப்பட்ட மகாதரம் என்ற கருத்துடன் இணைத்து நாம் இதன் பாரக்கவேண்டும் . பிரபஞ்ச நியதியின் ஒரு பகுதியும் நம்மால் வாழ்வின் எந்த துளியிலும் பாரக்கக் கட்டியதுமான ஒழுங்கு அது . வள்ளுவரின் அறம் மலேமும் மாறுபட்டது . அறம் பொருள் இன்பம் என்பதில் உள்ள அறம் என்பது மாண்பு வாழ்வின் ஒரு நிலை மட்டும் . ஒழுகம் , நீதி ஆகியவற்றின் ஊற்றுக்கண்ணான ஒரு அகப்புரிதல் அது .

கம்பனில் அறம் சற்று வறோபடுகிறது . "அறத்தின் மீர்த்தியான" என கம்பன் ராமனை நிர்ணயிக்கும் போதும் " அறத்தினால் வீழ்ந்துவிட்டாய் " என்று சொல்லும் போதும் அறம் என்ற சொல்லானது மாபெரும் இலட்சியக் கனவுகளின் அடையாளச் சொல்லாகவே உள்ளது . நவீன இலக்கியம் பசேமும் அறம் இன்றைய வாழ்க்கைச் சமூகத்தில் நாம் தடேமும் பொதுமையும் சகோதரத்துவமும் சூதந் திரமும் தான் . அடுத்து கட்டத்தில் இன்று பரேறம் றற்றம் என்ற பிரிவினையை பின் நவீனத்துவர்கள் செய்துள்ளனர் . பரேறம் என்பது பெரிய அதிகார அமைப்பின் பகுதியாகவே இருக்க முடியும் , அது வன்முறை மீலம் கட்டாயப்படுத்துதல் தப்டும் என்கிறார் பிரமே [சிதவைகளின் ஒழுங்கமைவு .

காவ்யா] ஆக இந்த ஓற்றைச் சொல்ல மஹிமமே நாம் தமிழ் கலாச்சாரத்தின் அனைத்து கட்டங்களையும் வகுத்துவிட முடியும் . இதைப் போல எல்லா சொற்களையும் பகுத்துவிட முடியும் என்பதே உண்மை.

இத்தகைய சில ஆயிரம் சொற்களை வைத்து கவிதை எழுதும் ஒரு கவிஞன் அச்சொற்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கவேண்டியது அவசியம் . அறியாவிட்டாலும் அவனால் கவிதை எழுத முடியும் தான் . ஆனால் மலோன கவிதை வறும் தற்செயல் மட்டுமல்ல . போத மனதால் அப்போத மனதை ஊடாடும் மூயற் சியே அது . தற்செயலாக எழுதப்பட்ட சிறந்த படபைப்புகள் அவ்வப்போது சாத்தியம் தான் . ஆனால் சிறந்த படபைப்பாளிகள் ஆழ்ந்த படிப்பு கொண்டவர்களே . தமிழில் சங்க இலக்கியம் முதலான நமது மரபை அறியாத பலர் நல்ல கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்கள் . ஆனால் தமிழின் முக்கியமான கவிஞர்கள் பாரதி , பிரமிள் , தவேதவேன் பரமம் பண்டிதர்கள் அளவாக்கு மரபிலக்கிய பயிற்சி கொண்டவர்கள் . நாம் ஒரு விதியை சிறந்த முன்மாதிரிகளை முன் வைத்தே பச்சே முடியும் .

இதையே மறுமுனையில் இலட்சிய வாசகனாக்கும் சொல்ல முடியும் . ஒரு கவிதையை எளிமையாக படிக்க அதன் சொற்களின் அகராதி அர்த்தமும் சற்று கற்பனையும் போதுமானது . ஆனால் சிறந்தவாசகன் அச்சொற்கள் வழியாக அதிகபட்ச துரித்தகை கடந்து செல்பவன் என்பதனால் அவனுக்கு மரபின் மீ தான் நுட்பமான அகப்பிரக்ஞை தவேப்பபடுகிறது . ஒரு கவிதை தன்புதிய சொல்லமபைபின் மஹிமம் மொழியில் பொருளில் என்ன நுட்பமான மாற்றங்களை நிகழ்த்தியிருக்கிறது என்றறிகையிலேயே கவிதையனுபவம் முழுமனை கொள்கிறது .

சங்க காலத்திலிருந்து தொடங்கவேண்டியது ஏன் ?

மிக வியப்பிடும் அம்சம் மறேக் குறிப்பிட்ட எல்லா காலகட்டங்களும் சங்க காலத்தில் வரேகள் கொண்டவை என்பதே . காப்பியங்களில் சங்க கால அழகியல் மிகத் தெளிவாகவே காணப்படுகிறது . சிலப்பதிகாரம் மணிமகேலை ஆகியவற்றின் தளர்வான ஆசிரியப்பா வடிவம் சங்கப் பாடல்களில் இருந்து பெறப்பட்டது . சிலப்பதிகாரம் அதன் இசைப்பாடல்களிலும் , சீ வக சிந்தாமணி அதன் விருத்தப்பாவடிவிலும் , மணிமகேலை அதன் விரிவான நரேபி தத்துவ விவாத தன்மையிலும் துல்லியமான முறையில் சங்கபாடல்களில் இருந்து முன்னகர்ந்திருப்பது உண்மையே . ஆயினும் அவற்றின் இயற்கை சித்தரிப்பு சங்க கால திணை தரிசனத்துக்கு நுட்பமான முறையில் உட்பட்டிருந்தது . அவற்றின் அகத்துறை கண்ணோட்டமும் சங்க காலகட்டத்தின் மனநிலையைப் பிரதிபலித்தது . நீ திருநெல்வரணம் அறத்தரிசனங்களையே பற்றாந்நிறின் பொருண்மொழிக் காஞ்சி திணையில் உள்ள பாடல்களுடன் ஒப்பிட்டால் வளர்ச்சி என்பது மிக நுட்பமான சிறு மாற்றம் மட்டுமே என்பதை உணர முடிகிறது .

சங்க காலத்துடன் திட்டவாட்டமான விலகல் கொண்ட காலகட்டங்கள் புராணகாலகட்டமும் , அதற்கடுத்த சிறுநிலக்கிய காலகட்டமும் தான் . சங்க காலக் கவித்துவத்தின் அடக்கம் நுட்பம் காணாமல் போய் கவிதை ஒரு கலைவிளையாட்டாக மாறிய காலம் இது .ஆனால் பக்திகாலகட்டத்தில் சங்க கால அழகியல் மீண்டும் உதவகேத்துடன் திரும்பிவந்தது . நம்மாழ்வார் ஆண்டாள் பாடல்கள் அகத்துறை கவித்துவம் உச்சகட்டத்தை அடைந்ததன் ஆதாரங்கள் .இது பாரதியில் நீட்சிபற்றது .இன்றைய நவீன கவிதிகளிடில் மிக தீவிரமாக மலேலோங்கியுள்ளது சங்க கால கவித்துவமே என நான் பல முறை எழுதியுள்ளேன் . இன்றைய புதுக்கவிதையின் அழகிய இலக்கணங்களான சிறிவான சொல்லாட்சி , குறிப்புணர்த்தலை நம்பி இயங்கும் தன்மை ஆகியவை மட்டுமல்ல அவற்றைவிட முக்கியமாக இயற்கையை மனமாக உருவகித்துக் கொள்ளும் போக்கு கட்ட சங்க கால மரபிலேயே தன் ஆதார வரேகை கண்டடைய முடியும் . தவேதவேணுக்கு பிரமிள் எழுதிய புகழ்பெற்ற முன்னுரையில் [மின்னற்பொழுததே திரம் .] இதை அவர்துல்லியமாக அடையாளம் செய்கிறார் . புதுக்கவிதை என்பதே கட்ட ஆசிரியப்பாவின் இஇலக்கண வரவைக்குள் அடக்க சத்தியமான ஒன்றுதான் என்கிறார் .

அச்சு ஊடகத்தின் தவேதை நவீன வாழ்க்கைச்சுழல்களின் பாதிப்பு வளரிநாட்டு கவிமரபுகளின் தாக்கம் ஆகியவற்றால் இங்கு புதுக்கவிதை உருவாகி அதன் சிறந்த கணங்களை அடைந்துள்ளது .முற்றிலும் மாறுபட்ட கவித்துவங்களை வளரிப்படுத்தும் பிரமிள் தவேதவேணு , விக்ரமாதியன் கலாபிரியா . எம் யுவன் ,மனுஷ்யபுத்திரன் ,பிரமே , யமாவாசுகி ஆகிய கவிஞர்கள் இவ்வடிவில் வற்றிகரமாக இயங்கிவருகிறார்கள் இன்று . இவர்களை இன்று நாம் மிக பொதுப்படையான அளவுகோல்களால் மலேலோட்டமாக மதிப்பிட்டு வருகிறோம் .துல்லியமான பொதுவான அளவுகோல்களை உருவாக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டதுள்ளது இன்று .அதற்கு முதலில் இவ்வடிவத்தின் கலாச்சார உள்ளுறைகள் அடையாளம் காணப்படவேண்டும் .அதற்கு சங்க கால அழகியல் பயிற்சி அவசியமானது .

- பதிவுகள் : ஆகஸ்ட் 2002; இதழ் 32 -

பதிவுகள் : நவம்பர் 2002; இதழ் 35

0000000000 000 ? 000 00000000 000 000000000 00000 ? 000000000000
0000000000

அன்புக்குரிய இராமகி அவர்களுக்கு , தங்கள் கடிதம் உற்சாகமாக யோசிக்க வதைதது

.நன்றி.

1. விவாதங்கள் பற்றி.

தமிழ் எழுத்தாளனுக்கு உள்ள பிரச்சினை என்னவென்றால் அவன் பிரபலமாக இருக்கிறான், முக்கியமானவனாக இல்லாது எனப்பதே ஆகவே அவனது பிரபலத்தை தட்டிப்பார்க்க பலர் விழைகிறார்கள். ஏதோ தகுதியில்லாத காரணத்தால்தான் அப்பிரபலம் அவனுக்கு இருக்கிறது என நம்புகிறார்கள். தமிழ் மனம் பொதுவாக ஏதோ ஒரு வகையில் பணம் அதிகாரம் கொண்டவர்களையே மதிக்கிறது. என அலுவலகத்திலும் ஊர்ச் சமூகத்திலும் நான் எழுத்தாளன் எனப்பதையே மிக திட்டமிட்டு மறைத்து வந்தேன். ஆனந்த விகடன் கட்டுரைத் தொகுப்புப் பிறகு சிலருக்கு தெரிந்துவிட்டது. பலவகையான அவமதிப்புகள். குறிப்பாக அலுவலகத்தில் மலேதிகாரிகள் அளிக்கும் தடையலகைகள் அவமானங்கள் பல. பல வாரங்கள் அலகைக் கழித்த சிக்கல்கள்கிட்ட உருவாயின. தமிழ் மாநாட்டுக்கு குஷ்புவையும் சத்யராஜையும் பத்திரிகையாளர்களையும் பி.வி.காரர்களையும் எல்லாம் தலமைதாங்க அழைப்பவர்களே கடல்கடந்த நாட்களிலும் இருக்கிறார்கள். தமிழின் முக்கியமான படப்பாளிகள் அவர்களுக்கு முக்கியமாக படவதில்லை.

இச்சமூகத்தில் எழுத்தாளன் மனம் சீண்டப்படுவது சாதாரணமாக நடப்பதே. இணையத்தில் அது இன்னும் அதிகமாக நடக்கிறது. இதே ஆட்கள் வரைமுத்து என்றால் காலில் விழுவார்கள். ஆக ஒரு விதமான "திமிரலை" வளர்த்து எடுத்துக் கொண்டு அதன் பலத்திலேயே நிறைவடைந்துள்ளது. ஜயெமோகன் செய்தது அதுவே. அது அவரது ஒரு தற்காப்பு பாவனை. அவரைப்போன்ற கர்வமற்ற, எளிமையான, நேரடியான, தடையலகையில்லாத, மனிதரமைகக் குறைவாகவே நம்மால் சந்திக்க முடியும். உள்ளே சில சற்று பிந்தும் அவ்வளவுதான்.

ஜயெமோகன் பக்கத்தில் ஒரு நாள் இருந்து பார்த்தால் தெரியும் அவரது ஆணவத்தோற்றத்தின் தவே. இது தமிழ் எழுத்தாளனின் விதி. நமது படப்பை கவனித்து பபிக்க புத்துப்பேர் என்றால் மட்டம்தட்ட, அவமானம் செய்ய இருப்பதுபேர் தயாராக இருப்பார்கள். பெரும்பாலும் களே விப்பட்ட செய்திகளே அவர்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கும். இந்த பாரத்திலேயே கடிதங்கள் வர ஆரம்பிக்கும் பாறுங்கள். அதிக பட்சம்

மூடியவில்லை .பரிச்சயத்தலை உருவாக்கிக் கொள்ள சில காலம் கவனம் தவேலை .அதலை உருவாக்கும் சபிலில் நான் வாழவில்லை . 30 வயது வரலை கர்நாடக இசலை எனக்கு வறும் சத்தம்தான் .

தஞ்சாவூர் க்காரியலை மணம் சயெ்துகொண்டனே . கலாட்டிக்கலாட்டி கலாட்டிக்கலாட்டி இன்று எனக்கு ஓடுகிற பரூந்திலே ஓடு வரிகலேடால் கபிட இசலையை மணம் அறியும் . இலக்கியத்தாகும் தவேலை இந்த பரிச்சயம்தான் .விஷணுபுரம் பரிச்சயம் கலாட்டாலே திறந்துவிடும் படபடே .

எந்த கலையும் எந்த இலக்கியமும் எந்த அறிவுத்துறையும் எல்லாருக்கும் உரியது அல்ல அல்லவா? அதலை அறிய கவனமும் உழைப்பும் சலுத்த தயாராக உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் உரியவை அவலை அல்லவா?

தமிழில் விஷணுபுரமலவாக்கு கபர்ந்து விரும்பி படிக்கப்பட்ட ஆக்கங்கள் மிக மிக குறலைவே . இன்றும் கடிதப்பெட்டியில் ஓடு புதுவாசகர் கடிதமலவது கண்டிப்பாக இருக்கும் . பள்ளி மாணவர்கள் , குடும்பதலைவிகள் ஆட்டலே ஓட்டுநர்கள் என பலதரப்பட்ட வாசகர்கள் அதலை வாசித்துவிரிவாக எழுதியுள்ளார்கள் சதைவரலை வந்த வாசகர் கடிதம் மட்டும் 560 . இது தமிழில் ஓடு ரிகார்ட்தான் .

இம்முக்கியத்துவம் எனக்கும் புரியவில்லைதான் . கலாயில் எல்லா தமிழ் மக்களுக்கு கண்முன் உள்ளது . அது ஓடு பரிச்சினலாக கலெ வியாக உள்ளது என ஊகிக்கிறனே . அததுடன் மதவிஷயம் எனும்புது மக்கள் சற்று உந்துது கவனமாக படிக்க தயார இருக்கிறார்கள் . பின் தலாடரும் நிழலின் குரல் இலங்கலை வாசகர்களுக்கு மத்தியிலயே அதகமாக கவனிக்கப்பட்டது . பல இளம் வாசகர்கள் எழுதிய கடிதங்கலை சகேரித்து வதை திருந்தனே .

எந்த சமிகத்திலும் எலிய ஆக்கங்கள் இருக்கும் . மிக சிக்கலான ஆக்கங்கள் இருக்கும் . மலெனி மிக சிக்கலானவர் . பஷீர் மிக மிக எலியவர் . யார் முக்கியமான படபடபாளி ? இருவரும் தலே . இருவரும் தவேலைதான் இல்லயை?

அன்புள்ள கணசேன் அவர்களுக்கு ,

தங்கள் கடிதம் கிடைத்தது . விஷ்ணுபுரம் ஒரு வரலாற்று நாவல் அல்ல . அது ஒரு மிகை கற்பனை ஆகும் . [பாண்டிஸி] அதில் மறு ஆக்கம் செய்யப்பட்ட வரலாறும் தத்துவமும் உள்ளது . அதாவது அதன் மூலப்பொருட்களாகவே வரலாறும் தத்துவமும் உள்ளன . சரிதிரபிரவாக பார்த்தால் விஷ்ணுபுரம் போன்ற ஒரு பெரும் ஆலயம் மீனாட்சி நிறாண்டில் இருக்க முடியாது . அதை அமைப்பதற்கான உபரி ஒரு பெரும் சாம்ராஜ்யத்தால் மட்டுமே சேர்க்கப்பட முடியும் . ஜடாவர்மன் சூந்தரபாண்டியன் போல பிறகால பாண்டியர்களுக்கே அவ்வலிமை இருந்தது . ஆக விஷ்ணுபுரத்தில் வரலாறல்ல வரலாற்று ரீதியான ஒரு சாத்தியம் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது . சிலப்பதிகாரத்திலேயே ஸ்ரீரங்கம் கோவில் பற்றிய குறிப்பு இருப்பதனால் , பல்வேறு கோட்டங்கள் கொண்ட கோவில்கள் பற்றிய குறிப்புகள் இருப்பதனால் விஷ்ணுபுரத்துக்கு சாத்தியம் உள்ளது , அவ்வளவுதான் .

நாவலாசிரியன் தன் வரலாற்றுக் கற்பனையை நட்டு வளர்க்க ஒரு வரலாற்றுப் பின்புலத்தை மட்டுமே வரலாற்றில் இருந்து பெற முடியும் . கறாரான வரலாற்று தகவல்களுக்காக தடேவது அவன் வலையை அல்ல . அப்படித்தேடினால் அவனது இலக்கியவலையை நடக்கவும் நடக்காது . நான் விஷ்ணுபுரத்தின் சமீபத்தை வரலாற்று சாரந்து உருவாக்கியுள்ளேன் , சிக்கலான இடங்களை தவிர்த்தும் நகர்ந்திருக்கிறேன் .

அப்படியானால் வரலாற்று ரீதியாக இது எந்த அளவுக்கு முக்கியமானது ? வரலாற்றின் இயங்குமுறை , அதன் உள்ளகங்கள் , அதில் தனிமனிதர்களின் ஆசாபாசங்கள் பின்னிபிணைந்துள்ள விதம் , வரலாற்றை இயக்கும் கருத்தியல் மோதல்கள் ஆகியவற்றை பற்றிய என் உள்ளுணர்வு சாரந்த புரிதல்கள் அதில் உள்ளன .

நீலகேசி என் நாவலுக்கு முக்கியமான முன்னுதாரணமாக இருந்தது உண்மையே . ஆனால் நீலகேசியில் விவாதங்கள் தரமற்று உள்ளன , இல்லையா? வடமொழி விவாத நூல்கள் சில முன்னுதாரணமாயுள்ளன . ஆனால் விவாதப்பொருள் இன்றைய சிந்தனை சாரந்த அடிப்படைகளை விகள் சாரந்தே உள்ளது . பண்டைய சிந்தனைகள் அப்படி மறு ஆக்கம் செய்யப்பட்டது . அதை நூலை படித்தபிறகு விவாதிக் கலாம் .

அதாவது எல்லா இலக்கியப்படைப்புகளியும் போலவே விஷ்ணுபுரமும் சமகால சிக்கல்களையே பிசுபிசு ஒரு தளமாக வேகடந்தகாலம் உள்ளது . 800 வருட வரலாற்றை முன்னாக அடக்கி காட்டும் வசதிக் காக நாத் திக [லோகாயத அல்லது ஜடவாத] நூல்கள் பல உள்ளன . பெரும்பாலான நூல்களில் மூல வரி ஜடவாதமாக /லோகாயதமாக இருக்க உரகைகள் மூலம் ஆன்மவாதம் நோக்கி இழுத்திருப்பதை

Written by ஜயெமகோகன்

Wednesday, 27 April 2011 19:38 - Last Updated Wednesday, 27 April 2011 21:02

கான் ளாம .சாங் கியம் யகோகம் வசைஷேதிகம் நியாயம் எல்லாமே அப்படி பார்த்தாம்
ஊடவாதங்கல் என்பது என் எண்ணம் . அதை தனி நபலாக எழுதியுள்ளனே .

ஜயெமகோகன்

[தமிழ் உலகம் இணைய அமையப்பில் எழுதிய கடிதங்கள்]

- பதிவுகள் : நவம்பர் 2002; இதழ் 35 -

பதிவுகள் : ஜனவரி 2005; இதழ் 61

000000 !0

பிசம்பர் 25 அன்று சூந்தர ராமசாமி குடும்ப விழா என்று எழுத்தாளர்கள் பலர்
நாகர்கோவிலுக்கு வந்திருந்தார்கள் . நிகழ்ச்சிக்கு அவர்களுக்கு
நெருக்கமானவர்களுக்கு மட்டுமே அழைப்பு . நாஞ்சில்நாடன் பாவண்ணன் கலாபரியா
எல்லாரும் . ஆகவே இந்த நாளை உற்சாகமான ஒன்றாக கொண்டாடவண்டும் என்று
எண்ணியிருந்தனே . கிறிஸ்துமஸ் அன்று எனக்கு தக்கலையில் மலகைக் கரையசர்சின்
கிறிஸ்துமஸ் நிகழ்ச்சியில் பசே அழைப்பு இருந்தது . அங்கு சன்னெறுவிட்டு இரவு
திரும்பினனே . சூராவீட்டு நிகழ்ச்சி முடிந்ததாகச் சொன்னார்கள் . நான்
தொலைபேசியில் கப்பிட்டபோது நாஞ்சில்நாடன் சப்தரதாரி இருவரும் மறுநாள்
சுசீ ந்திரம் தரேடோட்டம் காணப்போகலாமா என்றார்கள் . சரி என்றனே . மகோகனரங்கன்
கலாபரியா மூதலியவர்கள் கன்னியாகுமரி போவதாகச் சொன்னார்கள் .

காலையில் சுசீ ந்திரம் போனோம் . தரேடோட்டம் நன்றாக இருந்தது . அங்கு சில
வாசகர்களை சந்தித்தோம் . பசேக் கொண்டிருந்தபோது 11 மணிவாக்கில் ஒருவர்
காலையில் பெரிய அலை அடித்து சன்னெறையில் பலத்த சதேம் என்று பிவியில்
சொன்னதாகச் சொன்னார் .

அப்படியானால் கன்யாகுமரியிலும் அலகை இருக்கும் போய் வடிகைகைபார்க்கலாமே என்றனே. நாஞ்சில்நாடன் சரி என்றார். ஒருவர் பஸ் இல்லகை போவது சிரமம் என்றார். யாராவது இறந்திருக்கக் கட்டும்மா என்று சிலரிடம் கேட்டோம். அப்படியெல்லாம் ஒன்றும் இல்லை.

சாதாரண அலகைதான் என்றார்கள். பொதுவாக எவருக்கும் எந்த விவரமும் இல்லை. சிலை போன்கள் எதுவமே வலைசெய்யவில்லை.

போன்கள் என்கஜேடாக இருந்தன.

திரும்பும் வழியில் தான் சிக்கல் பரிசுதினெ புரிந்தது. அப்போதும் என்ன நடக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. கன்யாகுமரிக்கு காலி ஆட்டோக்கள் சனெற்படியே இருந்தன. அங்கிருந்து அடிபட்டவர்களைச் சும்ந் தபிபஸ்கள் வந்தன. சாலையில் ஓரே சிக்கல். நாங்கள் என்ன ஏது என புரியாமலயே வயிலில் திரும்பி நடந்துகொண்டிருந்தோம். ஆசிராமம் தாண்டியபோது நான் ஒருவர் ஆட்டோவில் வந்து இறங்குவதைக் கண்டனே. உயர்தர காமிரா வதை திருந்தார். "வெளிநாட்டு பயணி ஒருவரும் மாட்டியிருக்கிறார் போல" என்றனே.

நாஞ்சில்நாடன் கவனித்துவிட்டு "அது ரமணி. சூராவீட்டு நிகழ்ச்சிக்கு வந்தவர்" என்றார். ஓடி அருகே சனெறோம் ரமணி ஒரு சினிமாட்டோகிராபர். அவரும் குடும்பமும் காலையில் எட்டு மணிக் கு கன்யாகுமரி சனெற்றிருக்கிறார்கள். அங்கே ஏதோ அலகை என்று சொல்லக்கேட்டு சரி சொத்தவிளகை கடற் கரகைக்குப் போகலாம் என்று சனெற்றிருக்கிறார்கள். சொத்தவிளகை மிக அமகையான தனியான கடற் கரகை. சாலையில் இறங்கி நின்றிருந்தபோது சட்டனெற்று பரிய அலகைவந்து அவர்களை அடித்துச் சனெற்றுவிட்டது இரு குழந்தகைகள் உட்பட மகைத்தம் ஏழும்பேர். இருவர் மட்டும் தப்பினார்கள். அலகையில் 15 நிமிடம் அடித்துச் சிலைபட்டும் எப்படியோ மீண்டதாகச் சொன்னார் ரமணி. இருவராலும் அழமடியவில்லை. மக்கில் இருந்து மணல் ககைட்டியது. ராம் என்று ஒரு பகையன் பிழதைதுக் ககைண்டதாகவும் அவகைை ஏதோ ஆஸ்புத்திரியில் சரேத்ததாகவும் தெரியவந்தது என்றார். அவகைை தடேுந்தாகச் சொன்னார்.

பதற்றம் அதிர்ச்சி காரணமாக சாழுகை ஏதும் இல்லாமல் முன்பின் தொடர்பில்லாமல் பசேகககைண்டிருந்தார் ரமணி. அந்த ஆஸ்புத்திரி தனியார் கினிகைை. அங்கே ஏராளமான ஆட்கள். பலாரும் வீட்டு இடிந்த காயம் ககைண்டவர்கள். சாலகைைங்கும் ஓரே நகைைசல்.

Written by ஜெயமோகன்

Wednesday, 27 April 2011 19:38 - Last Updated Wednesday, 27 April 2011 21:02

வண்டிகள் நகரமுடியாத ஓலம். சப்த ரதாரி ஒருவரிடம் கஞ்சி அவர்களை ஒரு வண்டியில் ஏற்றி நாகர் கோவில் அனுப்பிவித்தார். அதன் பிறகு சூராவீட்டுதொடர்பு கிடைத்தது. அங்கே யாரும் இல்லை. அவர்கள் காலையிலேயே கொல்லும் போய் விட்டதாகத் தெரிந்தது. அய்யனார் மட்டுமே இருந்தார். அவரிடம் தகவலை நாஞ்சில் நாடன் சொன்னார்.

நாகர்கோவில் வந்தபிறகுதான் என்ன நடந்தது என்பதைப் புரிந்தது. எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலும் கட்டடம். காயம்பட்டவர்கள் பலலாயிரம். அதை விட பலலாயிரம் பேர் சர்ச்சுவளாகங்களில் குழுகி கிடந்தனர். கனயாகுமரி மாவட்டத்தின் பல கடற்கரையில் கடும்பையான அழிவு. பல இடங்களில் வீடுகள் இடிந்து சரிந்து திருக்கின்றன. கடல் அரை கிமிகட்ட உள்ளே வந்துள்ளது என்றார்கள். குமரிமாவட்டத்தில் வீடுகளைகடலை ஓட்டிக் கட்டுவது வழக்கம். ரமணியின் குடும்பத்தில் மலேமும் ஒருவர் கிடைத்து விட்டதாகச் சொன்னார்கள்.

தடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

போன் செய்து விசாரித்தபோது வறூ நண்பர்கள் எவரும் அலையில் மாட்டவில்லை என்று தெரிந்தது. பாவண்ணனும் மகாலிங்கமும் காலை 8 மணிவரை சொத்தவிளையீச்சில் இருந்திருக்கிறார்கள், தெரியாமல். 9 மணிக் குமுதல் அலை அடித்திருக்கிறது. நான் வீட்டுதிரும்பும் வழியில் ஒரு வளை சாலையோரம் நின்றது. கிறிஸ்துமசுக்கு வந்த ஒரு கும்பல் சங்குமுகம் கடற்கரையைக் கு 11 மணிக் குபோய் அதில் நான்குபேர் கடலோடு போய் விட்டதாகச் சொன்னார்கள். பாவண்ணன் தப்பியது அதிருஷ்டம்தான். குப்பிபதற்காக கனயாகுமரி சிலை வதாக இருந்த பல எழுத்தாள நண்பர்கள் கிறிஸ்துமசு கட்டடம் இருக்கும் என்று மனதமைற்றிக் கொண்டிருந்து தியநாள் இரவு குற்றாலம் போனதனால் தப்பியிருக்கிறார்கள்.

மாலையில் நான் ஆஸ்பத்திரிகளைப் போய்பார்த்தேன். ஏராளமான காயம்பட்டவர்கள். எந்த வித கணக்கும் இல்லை. முதலுதவிக்கு கட்ட அலறி கட்டி கலந்தது கொண்டிருந்தார்கள். இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை தெரிய ஒருவாரமாவது ஆகும் என்றார்கள்.

பெரும்பாலானவர்கள் இப்போது காணாமல் ஆகியிருக்கிறார்கள் அவ்வளவுதான். ஒருவரை ஒருவர் தடிக் அலைபவர்கள் தான் நகரில் அதிகம். பலரிடம் பணமும் இல்லை. தொடர்புவசதிகளும் இல்லை. போலீஸ்காரர்களுக்கு எதுவுமே தெரியவில்லை.

இந்த நிகழ்ச்சியில் ஒன்று திரைநட்பு , தமிழ்நாட்டில் அபாயத்தவிர்ப்புக்கான எந்த அமையும்தான் எந்த மனநிலையும்தான் அறவே இல்லா. காலகால 8 மணிக் கலெலாம்தான் சூனாமி பற்றிய செய்தி அரசாங்கு கிடத்தாகிவிட்டது. 12 மணிக் கலெலாம்தான் எவரூக்கும் எதுவும் சொல்லப்படவில்லை.

அரசாங்க எச்சரிக்கை விடப்படவில்லை. கடற்கரையோரங்களில் அதிக சேதம் மணிக் கலெலாம்தான் வந்த மனநிலையும்தான் அலையாதான் என்றால் ஆச்சரியப்படக் கூடாது. சொல்லப்படாமல் அரசாங்கம் என்ற அமையும்தான் இங்கு இருந்ததாகப் பதில்லை. தகவல் இல்லாமல் 11 மணிக் கலெலாம்தான் கடலுக்கூடுவதே கப்பல்கள் மட்டியவர்கள் மிக அதிகம். சூழ்நிலை தரே திருவிழா களையாகும் நாகரிககோவில் பாதையில். அங்கே பலலாயிரம் பரே கட்டியிருந்தார்கள். அவர்களே ஒருவழியாக திருப்பிவிட்டது அச்சாலையைத் தெளிவாக வதை திருக்க ஏற்பாடு செய்து கட்டிய ஒரு அதிகாரி இல்லா. கட்டிடம் மடத்தனமாகச் சாலையை மறித்ததில் வண்டிகள் அசையாமல் நிற்க எல்லா வணிகர்களிலும் காயமடந்தவர்கள் அழகுதூக்கினர். அதசேமயம் கட்டிடத்தூக்கூ என நடந்திருக்கிறது என்றே திரையவில்லை. ஜாலியாக மிட்டாய் வியாபாரம் நடந்துகொண்டிருந்தது அதசேமயத்தில். சிலை போன சேவையை நம்பியே அதனைப்பரே இங்கு இருக்கிறார்கள்.

அது சூழ்நிலை கவிட்டது. மொத்தத்தில் அறியமையும்தான் உதாசீனமும் கலந்த ஒரு அராஜகநிலைதான் மாலவைநாகரிககோவில் நிலவியது. காலையில் போனில் நயெதல் கிருஷ்ணன்மீது விசாரித்தபோது தகவல்கள் திரைநட்பு. காரில் சொத்தவிளக்கை கூப்போனவர்கள் சூழ்நிலை ராமசாமியின் நெருங்கிய நண்பரான சதேராமன் மற்றும் அவரது மனைவி மருமகள் அகிலா, இரு குழந்தைகள் கார்பிரவைர் ஐயப்பன் அவர்களுக்குத் துணையாக காமிராமன் ரமணி. அலையில் அனைவரமே வெகுதூரம் அடித்தது சிலைப்பட பிரிக்கிறார்கள். ரமணியும் சதேராமனின் மனைவியும் தப்பி விட்டனர். அவர்களைத் தான் நாங்கள் சூழ்நிலை சாலையில் பார்த்தோம். ஒரு சிறுவன் ராம மீட்கப்பட்டது விட்டான். கிருஷ்ணன்மீது எழுந்தாளர் சூரகேசுமார் இந்திரஜித்தும் ஆஸ்பத்திரிகள் தோறும் தடையெனக்கண்டுகூப்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் பிறகு சதேராமன் நாகரிககோவில் ஆசாரிப்பள்ளம் மருத்துவக கல்லரி ஆஸ்பத்திரியில் கண்டுகூப்பட்டார். அவரூக்கூ விலா எல்லும்பு முறிந்து ரத்தம் கட்டி மிக ஆபத்தான நிலையில் இருந்தார். தனியார் மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். இப்போதும் அந்நிலையில் தான் இருக்கிறார். சிறிதுநேரம் கழித்து பிறமீவரின் உடல்கள் கண்டுகூப்பட்டன. அகிலா உடல் மோசமாக காயம்பட்டிருந்தது என்றார்கள்.

நாகரிககோவில் நகரில் எல்லா ஆஸ்பத்திரிகளிலும் அடிபட்டவர்கள் மற்றும் பிணங்கள். நேற்று என்ன சந்திக்கவந்த ஒரு மலையாள வாசகர்க்குமுதான் இல்லாததனால் கடிதம் விட்டது சினேறிருந்தார்கள். அவர்கள் மூட்டம் போவதாக எழுதியிருந்தார்கள். என்ன ஆனார்கள் என்று திரையாமல் தான் அஸ்பத்திரிகளுக்கு சினேறனே. இரவில் ஓரே போர்க்களத்தோற்றம். யாரிடம் என்ன விசாரிப்பதென்று திரையாமல் அல்லாதிருப்ப நேரிந்தது. விசாரிக்க ஒரு இடம் இல்லா. பொறுப்பாக எவரூமே இல்லா. மருத்துவமனைகளில் வரேமே ரத்தம் துடத்தது மருத்து போட்டது விட்டது

கொண்டிருந்தார்கள். மோசமான உள் அபிபட்டவர்கள்கைக் கட்டியபிற்பி இல்லாதவர்கள் சும்மா திக் கிவந்து கொண்டு போட்டுச் சன்றார்கள். எந்த மருத்துவ மைப்பும கண்ணுக்குத் தின்படவில்லை. இதில் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் கரையோர மீனவர்கள். அவர்களில் ஏழ்கைகள் தான் கடலோரம் குடிசை போட்டு வாழ்வார்கள்.

மரணமும் காயமும் அரசு சொல்லும் கணக்குகளைவிட பல மடங்கு அதிகம் இருக்கும் என்புதை சாதாரணமாகவே அனுமானிக்க முடிந்தது. மரணத்தைத் தவர்களில் குழந்தைகள் தான் பெரும்பகுதி. குவித்துக் குவித்துப் போட்டிருந்தார்கள். அலறல்கள் கேட்டபடியே இருந்தன. இங்கே தாழ்வான பகுதியான குளச்சலில் அழிவு மிக அதிகம் என்றார்கள்.

தொடர்ச்சியாக 3 நாள் விடுமுறை மற்றும் கிறிஸ்துமஸ் என்புதனால் கனயாகுமரி மற்றும் கடற்கரகை குநல்ல கட்டடம் வந்திருந்தது. சபரிமலை பக்தர்களும் மிக அதிகம். அவர்களில் எத்தனைபேர் கடலில் சன்றார்கள் என்புதலெல்லாம் இதுவரையாருக்கும் தெரியாது. ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். காணாமலானவர்கள் பற்றி பொதுவாக தகவல்கள் திரட்டப்படவில்லை. கனயாகுமரி லாடஜுகளில் பலர் அறகைக்குத் திரும்பவில்லை என்று சொன்னார்கள். இதுவரை கனயாகுமரியில் 750 குளச்சலில் 500 திங்கையப் பினத்தில் 200 அளவுக்கு பிணங்கள் கிடதைத் திரும்புபதாக அதிகாரபுர் வமாக சொல்லப்பட்டுள்ளது. மணலில் ஏராளமான பிணங்கள் புத்தது நாற்றமெடுப்புதாக தெரிவிக் கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வழிவுகளில் பாதி அலட்சியத்தின் விளைவாக நிகழ்ந்தவை. காலகை எட்டரகைக்கே முதல் சூனாமி அலை சன்னையில் அடித்துவிட்டது. உடனே என்ன நடக்கிறது, என்ன எதிர்பார்க்கப்பட்டுகிறது என்றெல்லாம் அரசு அதிகாரபுர் வமாக எச்சரிக்கை செய் திருந்தால் மக்களை கடற்கரையிலிருந்து அகற்றியிருக்கலாம். பயணிகளை விலக்கியிருக்கலாம். காலகை 11 மணிவரகைக் கட்ட மக்கள் சாவகாசமாக கடற்கரையில் புழங்கியிருக்கிறார்கள். யாருக்கும் என்ன நடக்கிறது அதன் அபாயம் என்ன என்றெல்லாம் தெரியவில்லை. முதல் அலை 9 மணிக் கு வந்தபின் அதை வடிக் கைபார்க் க போய் மாட்டியவர்கள் தான் சதோராமன் குடும்பம் போன்றவர்கள். குமரிமாவட்டத்தில் 4 பெரிய அலைகளும் 3 சிறு அலைகளும் வந்துள்ளன. சன்னையில் ஒன்றோடு சரி. தினமலர் செய் தியை வைத்துப் பார்த்தால் சன்னையில் பலலாயிரம்பேர் உடனே கடற்கரகை குப் போய் வடிக் கைபார்த்திருக்கிறார்கள். தமிழினி வசந்தகுமார் கட்ட சன்ற ஒருமணிநேரம் வடிக் கைபார்த்ததாகவும் கடலுக்குள் இறங்கிப் பார்த்ததாகவும் சொன்னார். அங்கு இன்னொரு அலைவந்திருந்தால் மரணம் ஒருலட்சம் கட்ட ஆகியிருக்கும். புகைப்படங்களில் ஒரு போலீஸ் தலைகட்ட கண்ணில் படவில்லை. நிலநடுக்கம் முடிந்ததுமே கடல் உள் வாங்குவது போன்ற சில தடயங்கள் இருந்தன என்று சொல்கிறார்கள். எந்த எச்சரிக்கையும் அறிவியலாளர் தரப் பிலிருந்து அளிக் கப்படவில்லை. விடுமுறை ஆதலினால் பெரும்பாலான அதிகாரிகள் ஊரிலயே இல்லலை என்று சொன்னார்கள். இனிமலே விளக்கங்கள் ஏராளமாக வரலாம்.

